

This ebook can be download from
www.vallalar.org

இராமலிங்க அபயம் துணை

முன்னுரை

வந்தனம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் தோன்றிய அருளாளர்களில் மிகவும் போற்றுதற்குரியவர் சிதம்பரம் இராமலிங்கம் என்ற திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் ஆவார். 5-10-1823 அன்று சிதம்பரத்தை அடுத்த மருதூர் என்ற கிராமத்தில் இராமையா பிள்ளை சின்னம்மையார் என்கிற தம்பதிகட்கு ஐந்தாம் குழந்தையாகப் பிறந்தவர். எந்த ஆசிரியரிடத்தும் கல்வி பயிலாது முழு ஞானியாக விளங்கியவர். சிறந்த அருளாளராக விளங்கிய வள்ளலார் மனிதன் மனிதனாக வாழவும் அப்படி வாழும் மனிதன் கடவுளாகவே மாறவும் பல அற்புத போதனைகளை நிகழ்த்தினார்.

தன் உடலை மண்ணுக்கோ நெருப்புக்கோ இரையாக்காது சுத்தப் பிரணவ ஞானதேகமாக மாற்றி 1874ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 30ம் நாள் நடு இரவில் பலரறிய வடலூரையடுத்த மேட்டுக்குப்பம் என்ற கிராமத்தில் தான் தங்கியிருந்த சித்தி வளாகம் எனும் சிறிய குடிசையினுள் நுழைந்து கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டார். பின்னர் அவரை யாரும் கண்டாரில்லை. அவரது வரலாற்றை எழுதப் புகுந்தோர் அவர் ஒளியுடம்பு பெற்றார் என்றும்--ஜோதியானார் என்றும்--இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார் என்றும் இன்னும் எவ்வாறெல்லாம் எழுத முடியுமோ அவ்வாறெல்லாம் எழுதி விட்டனர். இக்கூற்றை நம்பாத நாத்திகவாதிகள் பிராம்மணர்கள் அவரைக் கற்பூரம் போட்டு எரித்துவிட்டனர் என்றும், இன்னும் வேறு வேறு விதமாக எழுதவும் பேசவும் துணிந்து விட்டனர். எல்லா உலக மக்களுக்கும் அவரது பேற்றை அறிவிக்கவே இந்நூல் வெளி வருகின்றது. மேலும் அவரது பிறப்பு

பற்றியும், ஐந்து மாதக் குழவியாய் நடராச தரிசனம் கண்டது பற்றியும் அவரது முதற் பாடல் எதுவாக இருக்கலாம் என்பது பற்றியும்கூட ஓர் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவையனைத்தும் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றின் உண்மையை உள்ளவாறு வருங்கால சந்ததியினர்க்கு உணர்த்தவே ஆகும். வள்ளலார் வரலாறு எழுதுவோர் அவர் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதை மாற்றாதும் மறைக்காதும் எழுதுவார்களாக.

நன்றி. வந்தனம்.

அன்பு,

மு.பாலு

வள்ளலார் வாழ்வின் மறுபகுதி

இராமலிங்க அபயம் துணை

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் பிறப்பு

அவர் பிறப்பு பற்றி இதுவரை வந்த கருத்து :

"இராமையா பிள்ளையும் சின்னம்மையாரும் தம் மக்களுடன் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இனிதாக இல்லறம் நடத்தி வருநாளில் ஒரு நாள் உச்சிப்போதில் சிவபெருமானே மானிடத் திருக்கோலங்கொண்டு, சிவ வேடம் முற்றப்பூண்ட சிவனடியாராக எழுந்தருளிப் பசியால் களைத்த தோற்றத்துடன் இராமையா பிள்ளை வீட்டிற்கு வந்து வாயிலில் நின்று "அம்மையே அடியார்க்கு அமுது செய்விக்க வேண்டும்" என்றார். அச்சிவ வொலி கேட்ட சின்னம்மையார் விரைந்து வந்து அடியாரின் அடிகளில் முடியுற வணங்கி உள்ளே அழைத்துச் சென்று முறைப்படி அமுது படைத்தார். அமுதுண்ட அடியவர் அகமிக மகிழ்ந்தவராகிச் சின்னம்மையாரை நோக்கி "அம்மையே நம் பசி போக்கினை நானிலத்தின் பசியை யெல்லாம் போக்கவல்ல ஒருவன் பிறப்பான் அவன் திருவரவை உணர்த்தவே யாம் வந்தோம். வாழ்க வாழ்க" என

வலக்கரமெடுத்து வாழ்த்தி "கருநீறு காணும் திருநீறு காண் இது. இதனை நீயும் அணிதி நின் கணவற்கும் அளித்தி" எனக் கூறித் திருநீறு அளித்து வாயிற்புறம் நோக்கினார். வாயில்வரை உடன் சென்று சின்னம்மையார் வழியனுப்பினார். வாயிலைத் தாண்டி தெருவிலே அடிவைத்த சித்தர் சில அடிகளே நடந்தார். அப்பால் அவர்கட் புலனாகவில்லை. திடீரென மறைந்தருளினார்.

அம்மையார் அச்சமும் வியப்புமுற்றார். கணவர் வந்தவுடன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். அவரோ சிவனடியார் வந்தபோது யானில்லாது போனேனே! சித்தரைக் காணும்பேறு பெற்றிலேனே என வருந்தினார். சின்னாளில் சின்னம்மையார் கருவுற்றார்.

5-10-1823 சுபாநு ஆண்டு புரட்டாசித் திங்கள் இருபத்தோராம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5.30 மணியளவில் ஐந்தாவது மகனாக அடிகள் பிறந்தருளினார்கள்.

("இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு - ஆசிரியர் சன்மார்க்க தேசிகள் என்னும் ஊரன் அடிகள் - முதற் பதிப்பு 9-2-1971 - பக்கம் 6-7)

இந்த வரலாறு பற்றிய ஆய்வு

வள்ளலார் தோன்றியது 1823ம் ஆண்டாகும். அவர் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதோ 1874ம் ஆண்டாகும். அதற்குப் பிறகு 22 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் 1896ம் ஆண்டில் பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இராமலிங்க சுவாமிகள் சரித்திரக் குறிப்பு எழுதினார். இதுவே முதல் வெளி வந்த வரலாறாகும்.

நம் தெய்வத் தந்தையாரின் தகப்பனார் இராமையா பிள்ளையின் குடும்பம் மிக மிகச் சாதாரண குடும்பம். அந்த வீட்டிற்குச் சிவனடியார் வந்தார் - அமுது உண்டார் - திருநீறு அளித்தார். அதன்

மகிமையினால் வள்ளலார் பிறந்தார் என்று எழுதுவதற்கு எந்த ஆதாரமும் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை.

1867ம் ஆண்டு முதன் முதலாக திருவருட்பா நான்கு திருமுறைகள் வெளியிடப்பட்டபோது வள்ளலாரின் முதல் மாணவராகிய தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரவர்கள் திருவருட்பா வரலாறு என்ற ஒரு நூல் செய்து அதனையும் முதல் நான்கு திருமுறைகளின் பின் இணைப்பாக அச்சிட்டார். அதில் வள்ளலார் பிறந்த தேதி, பெற்றோர் பெயர் முதலியன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சிவனடியார் வந்ததும், அமுது உண்டதும், திருநீறு அளித்ததும் அதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. 1867ம் ஆண்டு தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்க்குத் தெரியாத உண்மை 1896ம் ஆண்டு அதுவும் வள்ளலார் தோன்றிய 73 ஆண்டுகள் கழித்து மற்றவர்கட்குத் தெரிய வாய்ப்பிருந்திருக்க முடியாது.

மேலும் தன் பிறவி எவ்வாறு வாய்த்தது என்பதை சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்தியப் பெரு விண்ணப்பத்தில் தன் கைப்படவே வள்ளலார் எழுதி இருக்கிறார். அதில் அவர் கூறியுள்ளது இதுதான்.

"எல்லாம் வல்ல இயற்கை உண்மைக் கடவுளே! உபசாரத்தாற் பெற்ற தந்தையென்பான் ஒருவனது சுக்கிலத் துளியின்கண் என்னையோர் பகுதிப் பேரணுவுருவிற் பெருகி வெளிப்பட யிருத்திய காலத்திலும், எனக்குள் உள்ளொளியாகி யிருந்து அப்பகுதிப் பேரணு உருவைச் சிருட்டித்தருளினீர். அன்றிப் புறத்தில் யாவராலும் சகிக்கப்படாத அதன் அருவருப்பையும், அசுத்தத்தையும், தீ நாற்றத்தையும் சகித்து, அச் சுக்கிலத் துளியினிடத்து ஓர் ஆவியுருவாகியிருந்து, அத்துளியின் கண்ணுள்ள பல்வகை விரோத தத்துவங்களாற் சிறிதுந் தடைபடாமல் என் உருவையும் காத்தருளினீர். அன்றி அங்ஙனம் அரும்பிய ஆன்ம சக்திக் கலைகள் வெளிப்பட விளக்கி வளர்த்தும் அருளினீர்.

உபசாரத்தாற் பெற்ற தாயென்பாள் ஒருத்தியின் சோணிதத் திரளில் என் உருவைச் சேர்க்கும் வரையில் அவ்வப்போது என் உருவைச் சிதைப்பதற்கு எதிரிட்ட துரிசுகள் எல்லாவற்றையும் நிக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். இங்ஙனம் புரிந்த தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை எங்ஙனமறிவேன். எவ்வாறு கருதுவேன்! என்னென்று சொல்வேன்.

எல்லாம் உடைய இயற்கைக் கடவுளே! தாய் கருப்பையிற் சோணிதத் திரளிற் சேர்த்து என்னை ஓர் பூதப் பேரணு உருவிற் பெருகி வெளிப்பட இருத்திய காலத்திலும் எனக்குள் உள்ளொளியாகியிருந்து அப்பூதப் பேரணு உருவைச் சிருட்டித் தருளினீர். அன்றிப் புறத்தில் எவராலும் சகிக்கப்படாத அதன் அசுத்தம், அருவருப்பு, துற்கந்தம் முதலியவற்றைப் பொறுத்து, அச்சோணிதத் திரளில் ஓர் ஆவி உருவாகியிருந்து அத்திரளிலுள்ள பல்வகை விரோத தத்துவங்களால் சிறிதுந் தடைபடாமல் என்னுருவைக் காத்தருளினீர்."

சிவனடியார் வருகையும் திருநீற்று மகிமையும் நம்பெருமானார் தன் பிறப்புக்குக் காரணமாக எடுத்துக்காட்டவில்லை. இவ்வாறு எழுதினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதி எழுதப்பட்ட ஆதாரமில்லாத கற்பனையே சிவனடியாரின் வருகையும் திருநீற்று மகிமையும் ஆகும். வரலாறு எழுதியவர்கள் இதை உண்மைச் சம்பவம்போல எழுதி வருகிறார்கள். இராமலிங்க அடிகள் திருவரலாற்றில் சிவபெருமானே சிவனடியார் உருவில் வந்து சின்னம்மையார் இட்ட உணவை உண்டு தெருவில் சில அடி தூரம் நடந்து மறைந்து விட்டார் என எழுதிவிட்டார்கள். சிவபெருமான் என்ற கடவுள் உண்மையிலே உண்டா - அந்தச் சிவபெருமான் உணவு உண்பாரா - சமயத் தெய்வங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே என்ற வள்ளலார் கருத்துக்கு என்ன பதில்?

வரலாற்று ஆசிரியர்கட்குப் பணிவான வேண்டுகோள். வள்ளலாரின் உண்மையான புகழே அளவிட்டுக் கூற முடியாத அளவு உள்ளது. அதை எழுதுங்கள். அவருக்கு மேலும் புகழ் சேர்ப்பதாக எண்ணி உங்கள் கற்பனையைப் பொய்யான கற்பனையை வரலாறாக்கி மக்களைக் குழப்பாதீர்கள். வள்ளலாரின் வாழ்வையும் ஒரு தத்துவம் என ஆக்கி விடாதீர்கள்.

1823ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5ம் நாள் ஞாயிற்றுக் கிழமை மாலை சரியாக 5-54க்கு இராமையா பிள்ளை சின்னம்மையார் என்ற தம்பதிகட்கு ஐந்தாவது குழந்தையாய்ப் பிறந்தார் என்று எழுதினால் போதுமே!

இறைவனால் வருவிக்கவுற்றேன் என்று வள்ளலார் கூறியது உண்மைதான். அதற்காகச் சிவனடியாராக வந்து திருநீறு அளித்தால்தான் இறைவனால் வருவிக்கவுற்றார் என்று ஆகுமா என்ன?

இந்த ஆய்வு தேவைதானா எனச் சிலர் வினவலாம்.

வள்ளலார் நம்மைப் போலப் பிறக்கவில்லை. இறைவனால் வருவிக்கவுற்ற அருளாளர். அதனால்தான் உயர்ந்த நிலையை அவரால் அடைய முடிந்தது. எவ்வளவு பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டாலும் நம்மால் அவரடைந்த நிலையை அடைய முடியாது என்று சிலர் வாதிட்டு ஒவ்வொருவரும் இந்தப் பெருநிலையை அடைய முடியும் எனப் போதித்த வள்ளலார் போக்கையே பொய்யாக்க முனைகின்றார்கள். வள்ளலாரால் மட்டும்தான் அடைய முடியும். நம்மால் முடியவே முடியாது என்றால் சன்மார்க்கத்தை நாம் ஏன் பின்பற்ற வேண்டும்?

உங்களில் ஒருவனாக என்னை எண்ணுங்கள் என்று ஏன் வள்ளலார் கூறினார். நம்மில் ஒருவர் இந்த நிலையை அடைய முடியும் என்றால் நாம் ஏன் அடைய முடியாது என்ற உத்வேகத்தை நம்முள்

எழுப்புவதற்கே அவ்வாறு கூறினார். நம்முள் ஒருவர் அவர் எனக் கூறியதின் உண்மைக் காரணம் நாமும் அவர் போல் முயற்சி செய்து கடவுள் நிலை அறிந்து அம் மயமாகும் நிலையைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே என்று உணர்வோம். முயற்சி செய்வோம். அவர் பெற்ற பெருநிலையைப் பெறுவோம்.

வாழ்க வள்ளலார் கழல்கள்.

2. வள்ளலார் ஐந்து மாதக் குழந்தையாய் இருந்த போதே நடராச தரிசனம் கண்டு சிரித்தார் :

வள்ளலார் குழந்தைப் பருவத்தே சிதம்பர தரிசனம் கண்டது பற்றி இதுவரை கூறப்பட்டுள்ள கருத்து.

"இராமையா பிள்ளை மனைவி மக்களுடன் சிதம்பர தரிசனத்திற்குச் சென்றார். அப்போது அடிகட்கு அகவை ஐந்து திங்கள் என்பர் ச.மு. கந்தசாமிப் பிள்ளை. சிற்சபையில் நடராசப் பெருமானை வழிபட்டபின் சிதம்பர ரகசியம் தரிசனத்திற்காக அனைவரும் அதன் முன்னர் வந்து நின்றனர். பாலுண் குழவியாகிய பிள்ளைப் பெருமான் தாயின் கையிலிருந்தார். தீட்சிதர் திரை தூக்கச் சிதம்பர ரகசியம் தரிசனமாயிற்று. அனைவரும் தரிசித்தனர். ஐந்து திங்கட் கைக் குழந்தையாகிய அடிகட்குச் சிதம்பர ரகசியம் ரகசியமாயிருக்கவில்லை. வெட்ட வெளியாகப் புலப்பட்டது. இறைவன் ரகசியத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டி அருளினான் குழவிப் பருவத்தே இறைவன் இங்ஙனம் அருள்செய்த நிகழ்ச்சியை அடிகள் தமது பின்னாளையப் பாடலொன்றில் அழகாகக் குறித்துள்ளார்.

தாய் முதலோரொடு சிறிய பருவமதில் தில்லைத்

தலத்திடையே திரை தூக்கத் தரிசித்தபோது

வேய் வகை மேல் காட்டாதே என்றனக்கே எல்லாம்

வெனியாகக் காட்டிய என் மெய்யுறவாம் பொருளே

காய் வகை இல்லாதுளத்தே கனிந்த நறுங்கனியே

கனவித்தும் நனவிடத்தும் எனைப் பிரியாக் கனிப்பே

தூய் வகையோர் போற்ற மணிமன்றில் நடம் புரியும்

சோதி நடத்தரசே என் சொல்லும் அணிந்தருளே

(அருள் விளக்கமாலை 44)

(ஆதாரம்)

இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு - ஆசிரியர் ஊரன் அடிகள்

(பக்கம் 10)

இந்தச் சம்பவம் குறித்த ஆய்வு :

தான் தில்லைக்குச் சென்றது சிறு பருவத்தே எனவும் தாய் முதலோரொரு சென்றேன் எனவும் இப்பாடலில் நம் பெருமானார் தெரிவிக்கின்றார்.

ஆண், பெண் பருவம் பற்றி வள்ளலார் கூறுவது இதுதான் :

ஆண் பிள்ளனைப் பருவம் 5

பெண் பிள்ளனைப் பருவம் 8

1. சை சவம்	5 வரையில்
2. வாலிபம்	15 வரையில்
3. கௌமாரம்	30 "
4. யௌவனம்	40 "
5. வார்த்திகம்	40க்கு மேல்

1) பேதை	7 வரையில்
2) பெதும்பை	9 "
3) மங்கை	12 "
4) மடந்தை	15 "
5) அரிவை	25 "
6) தெரிவை	30 "
7) பேரிளம்பெண்	40 வரையில்
8) விருத்தை	40க்கு மேல்

ஆதாரம் : பக்கம் 417, திருஅருட்பா உரைநடைப் பகுதி வர்த்தமானன்

பதிப்பகம் - முதற் பதிப்பு அக்டோபர் 97.

இதில் "சிறு பருவம்" என்று வள்ளலார் குறிப்பிடவில்லை. அப்படியாயின் சிறு பருவம் என்பது எது? அக்காலத்தில் புலவர்கள் பருவங்களை வரையறை செய்து "சிறு தேருருட்டல்" "அம்மாணை" போன்ற பருவங்கட்குரிய பாடல்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கணக்கிட்டபடி 5 வயது வரை" பால பருவம்" 9வயது வரை "சிறு பருவம்" ஆகும்.

எனவே நம் பெருமானார் தான் தில்லைக்குச் சென்றது சிறு பருவத்தே என்று அறிவித்திருப்பதால் 5 வயதிற்கு மேல் 9 வயதிற்குள் நம் ஐயா அவர்கள் தில்லைக்குச் சென்றிருக்கின்றார்கள் என்பது திட்டவாட்டமாகப் புரிகின்றது. 9 வயது வரை சிறு பருவம் என்றால் தில்லைக்கு நம் பெருமான் சென்ற சரியான வயது என்ன? அவரே தெரிவிக்கின்றார்.

வேண்டாருளரோ நின்னருளை மேலோரன்றிக் கீழோரும்

ஈண்டார்வதற்கு வேண்டினரால் இன்று புதிதோ யான் வேண்டல்

துண்டா விளக்கே திருப்பொதுவில் ஜோதி மணியே ஆறொரு முன்

றாண்டாவதிலே முன்னென்னை யாண்டாய் கருணை அளித்தருளே.

இந்தப் பாடலில் இறைவன் தன்னை ஆட்கொண்டது தனது 9ம் வயதில்தான் என்று அறிவிக்கின்றார். எனவே சிறு பருவத்தே என்று பாடியது தனது ஒன்பதாம் வயதிலே தில்லைக்குச் சென்றதையே நம் பெருமானார் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒரு பாடலில் பால் மறுத்து விளையாடும் சிறு பருவத்திடையே பகரும் உலகிச்சை ஒன்றும் பதியாது என்றும்,

அறிவிலாச் சிறிய பருவத்திற்றானே அருந்தலில் எனக்குள வெறுப்பைப் பிறிவிலாதென்னுட் கலந்த நீ அறிதி என்றும்,

செறிவதில் மனத்தேன் காசிலே ஆசை செய்திலேன் இந்த
நாளன்றி அறிவதில்லாத சிறு பருவத்தும் அடுத்தவர் கொடுத்த காக
அவர் மேல் எறிந்ததும் மேட்டில் எறிந்ததும் என்றும் பாடுகின்றார். அந்த
மூன்று பாடல்களையும் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும்.

பான் மறுத்து விளையாடும் சிறு பருவத்திடையே

பகரும் உலகிச்சை ஒன்றும் பதியாதென் உளத்தே

மான் மறுத்து விளங்கு திரு ஐந்தெழுத்தே பதிய

வைத்த பெரு வாழ்வே என் வாழ்வில் உறும் சுகமே

மீன் மறுத்துச் சுடர் மயமாய் விளங்கியதோர் விண்ணே

விண் அனந்தம் உள்ளடங்க விரிந்த பெரு வெளியே

ஊன் மறுத்த பெருந்தவருக் கொளி வடிவம் கொடுத்தே

ஓங்கு நடத்தரசே என் உரையும் அணிந்தருளே

(4167)

அறிவிலாச் சிறிய பருவத்திற்றானே அருந்தலில் எனக்குள வெறுப்பைப்

பிறிவிலா தென்னுட் கலந்த நீ அறிதி இன்று நான் பேசுவதென்னே

செறிவிலாக் கடையேன் என்னினும் அடியேன் திருவருளமுதமே

விழைந்தேன்

எறிவிலாச் சுவை வேறெவற்றினும் விழைவோர் எட்டுணையேனும்

இன்றெந்தாய்

செறிவதில் மனத்தேன் காசிலே ஆசை செய்திலேன் இந்த நாள் அன்றி

அறிவதில்லாத சிறு பருவத்தும் அடுத்தவர் கொடுத்த காக அவர்மேல்

எறிவதும் மேட்டில் எறிந்ததும் எனக்குள் இருக்கின்ற நீ அறிந்ததுவே

பிறிவதில்லா நின் அருட்பெரும் பொருளைப் பெற்றனன் பேசுவதென்னே

(3395)

பான் மறுத்து விளையாடும் சிறு பருவம், உலகிச்சை பதியத் தொடங்கும் பருவம் நிச்சயமாக ஐந்து மாதக் குழந்தைப் பருவமல்ல. அதேபோல சுவை மிகுந்த உணவிலே வெறுப்பு இருந்தது, அடுத்தவர் கொடுத்த காசிலே வெறுப்படைந்து அவர் மேலேயே எறிவதும் மேட்டிலே எறிவதும் ஐந்து மாதப் பருவமல்ல. சிறு பருவம் என்ற சொற்றொடரை நம் பெருமான் தெருவிலே விளையாடித் திரியக்கூடிய ஐந்து முதல் ஒன்பது வயது வரை உள்ள பருவத்தைத்தான் சிறு பருவம் எனப்பாடியிருப்பதை உணர முடியும்.

இன்னொரு முக்கியமான செய்தியும் ஆராய வேண்டியுள்ளது. 1896ம் ஆண்டு பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியரவர்கள், சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத்தில் ஒருவராய் இருந்தவர். அவர் வெளியிட்ட ஆறு திருமுறையில் எழுதப்பட்டுள்ள நம் பெருமானாரின் சரித்திரச் சுருக்கத்திலும் ஐந்தாம் மாதம் செய்த நடராச தரிசனம் குறிப்பிடப்படவில்லை.

மேலும் தாயைவிடத் தந்தை முத்தவர். நம் பெருமானார் குடும்பத்தில் அவரது தந்தை, தாய், தமக்கைமார் இருவர், தமையன்மார் இருவர் ஆக அவருடன் சேர்த்து எழுவர் இருந்துள்ளனர். எல்லோரும் சென்றிருந்தால் முத்தவராகிய தந்தையைக் கூறாது தாயைக் கூற மாட்டார். நம் பெருமானாரது ஒன்பதாம் வயதில் அவரது தந்தையார் இல்லாத காரணத்தால்தான் தாய் முதலோரொரு என்று பாடியிருக்கிறார். எனவே இதனாலும் ஐந்து மாதக் குழந்தையாயிருந்தபோது நம் பெருமானார் தில்லை செல்லவில்லை மாறாகத் தனது ஒன்பதாம் வயதில் தான் சென்றார் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

எந்த ஆசிரியரிடத்தும் ஓதாமலே கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய வள்ளலார் ஆடும் பருவமாகிய சிறு பிராயத்திலேயே இறைவன் மீது பாமாலை தொடுத்தார். பனை ஓலைகளிலும் (ஏட்டுச்சுவடி) நோட்டுப் புத்தகங்களிலும் பாக்கள் எழுதியுள்ளார்கள். அவரது அரிய பாடல்களை அச்சிட்டுப் புத்தக வடிவில் வெளிப்படுத்த அன்பர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் வீணாயின.

முடிவில் இறுக்கம் இரத்தன முதலியார் என்பவர் பாக்கள் வெளிப்பட அனுமதி கிட்பும் வரை ஒரு வேளை போஜனம்தான் கொள்வது என்ற நிபந்தனை விதித்து வள்ளலாருக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். அக் கடிதத்தைக் கண்ட வள்ளலார் பதை பதைத்து உடனே அனுமதி அளித்தார். பாக்கள் தபால் மூலமும் தமக்கையார் வசம் கொடுத்தனுப்பியும் சென்னை வந்தடைந்தன.

தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் உட்பட அன்பர்கள் பலர் ஒன்று கூடி அப்பாக்களை ஆறு திருமுறைகளாக வகுத்தனர். புத்தகத்தின் முகப்பில் இராமலிங்க சுவாமிகள் என்று போட அனுமதி கோரினார்கள்.

சுவாமிகள் என்று வழங்குவிப்பது என் சம்மதமன்று. அது ஆரவாரத்திற்கு அடுத்த பெயராதலின் அவ்வாறு வழங்காமை வேண்டும் என்று அனுமதி மறுத்து விட்டார். வேறு வழியின்றி அவர்களே ஒன்று கூடித் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்று போடுவது என முடிவெடுத்தனர்.

முதல் நான்கு திருமுறைகள் மட்டில் தற்போது வெளியிடப்படலாம் என்ற நிலையில் வள்ளலார் ஆணையிட்ட வண்ணம் முதல் நான்கு திருமுறைகள் மட்டும் ஒரே புத்தகமாக 1867ல் வெளியானது.

அப்புத்தகத்தில் "பரசிவம் சின்மயம் பூரணம்" எனத் தொடங்கும் திருவடிப் புகழ்ச்சி முதலில் வைத்துத் திருமுறை வகுக்கப்பட்டிருந்தது.

பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் 1896ம் ஆண்டு தாம் வெளியிட்ட (ஆறு திருமுறைகள்) சரித்திரச் சுருக்கத்தில் 9வது பக்கத்தில் குறிப்பிடுவதாவது,

"ஒன்பதாம் ஆண்டில் கந்தர் சஷ்டி உபாசனா காலத்தில் உபவாசமிருந்து சாந்தியாதீத கலானுபவத்தை விளக்கும் திருத்தணிகாசலபதி தோத்திரமாக."

ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே, தெய்வயானை மகிழ்

அருட்குன்றே அரசே முக்கட்

பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குச் சுடரே செவ்வேள்

பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரமஞானம்

வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோர் இதயத்தோங்கும் விளக்கமே

ஆனந்த வெள்ளமே முன்

தேறுமுகப் பெரிய அருட்குருவாய் என்னைச் சிறு காலை

ஆட்கொண்ட தேவ தேவே

எனத் தணிகைப் பதிகமோதிச் சிந்தனை செய்தலும் அக்காலத்தில் திருத்தணிகைப் பதியாரும் சின்முத்திரையைக் காட்டி அருள் செய்யத் திருவருள் பெற்றுப் பின்னும் பாடுவாராய்

1924ம் ஆண்டு திரு. S. கூடலிங்கம்பிள்ளை என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட ஆறு திருமுறைகள் புத்தகத்தில் இராமலிங்கபிள்ளைச் சரித்திரச் சுருக்கம் என்ற பகுதியில் ஆறாவது பக்கத்தில் பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார் முதல் பாடல் பற்றி என்ன கூறியுள்ளாரோ அது அப்படியே வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1942ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சென்னை அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகத்தாரின் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க வெளியீடு 5ம் திருமுறையில் பக்கம் 15ல் தரப்பட்டுள்ள செய்தி என்னவெனில்,

"நம் பிள்ளைப் பெருமான் ஒழுங்காகப் பாடம் கேட்பது மில்லை. படிப்பில் கருத்தைச் செலுத்துவதுமில்லை. ஆயினும் அவர் தம் கருத்தைக் கந்தப் பெருமானார் கழல்களில் பாமாலையாகிய பூமாலை சாத்திப் போற்றிப் புகழ்தலிலேயே செலுத்தினார். ஒவ்வொரு நாள் மாலையிலும் கந்தப் பெருமானார் ஆலயத்திற்குச் சென்று

ஈயென்று நானொருவரிடம் நின்று கேளாத

இயல்பு என்னிடம் ஒருவர் ஈது

இடுவென்றபோது அவர்க்கு இலை என்று

சொல்லாமல் இடுகின்ற திறமும் இறையாம்

நீ என்றும் எனைவிடா நிலையும் நாம் என்றும் உன்

நினைவிடாநெறியும் அயலார் நிதி ஒன்றும் நயவாத

மனமும் மெய்ந் நிலை என்றும் நெகிழாத திடமும்

உலகில்.

சீ யென்று பேயென்று நாயென்று பிறர் தம்மைத்

தீங்கு சொல்லாத தெளிவும் திறமொன்று

வாய்மையும் தூய்மையும் தந்து நின் திருவடிக்கு

ஆளாக்குவாய்.

தாயொன்று சென்னையில் கந்த கோட்டத்துள் வளர்

தலமோங்கு கந்தவேளே சண்முகத் துய்யமணி

உண்முகச் சைவமணி தண்முகத் தெய்வமணியே

முதலான பாமாலைகளைத் தொடுத்தாப்பாடுவார்.

1972ல் சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம் தவத்திரு ஊரன் அடிகளார்க்கே உரியது. இதுவரை ஐந்தாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டிருந்த பாக்களை முதல் திருமுறை ஆக்கித் திருமுறைகளின் வரிசையை மாற்றி அமைத்து வெளியிட்ட ஐந்து திருமுறை பக்கம் 78ல் கூறப்பட்டுள்ளதாவது.

வள்ளலார் எதை முதலில் பாடினால் என்ன? எதைப்பின்னால் பாடினால் என்ன? எல்லாம் திரு அருட்பாதானே என்போர் இத்துடன் நின்று எதை வேண்டுமானாலும் முதற்பாட்டாகக் கொள்ளலாம்.

திரு அருட்பாவில் முதற்பாடல் எதுவென்று அறிந்து கொள்ள அவா உள்ளவர்கள் மேலே தொடரலாம்.

முதலில் வந்த பதிப்புகளில் 'ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே' எனத் தொடங்கும் பாடலே முதற் பாடல் எனக் கொள்ளப்பட்டது. தவத்திரு ஊரன் அடிகள் தம்முடைய புத்தகத்தில் திரு அருட்பா மூல ஏடுகளைப் பற்றிய சிறு குறிப்பு ஒன்றை பக்கம் 59 முதல் 61 வரை அளித்துள்ளார். அதன்படித் திருவருள் விலாசப்பத்து என்ற தலைப்புடைய பதிகத்தில் 'ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே' என்ற பாடல் முதல் பாடலாக உள்ளது. இப்பதிக எண் 42 ஆகும். மூல ஏடுகளைப் பற்றிய குறிப்பின்படி திருத்தணிகைப் பதிகங்களில் முதலாவது பிரார்த்தனை மாலை முதல் 36வது தரிசனை வேட்கை ஈறாக 36 பதிகங்களும் ஒரு சுவடியில் வேலாயுதனாரால் பதிக்கப்பட்ட வரிசையிலே எழுதப்பட்டுள்ளன. இச்சுவடியின் ஏட்டெண்கள் 232-298.

ஏனைய பதிகங்கட்கு மூலம் சில சிறிய சுவடிகளும் தனி ஏடுகளுமாம்.

தணிகைப் பதிகத்தின் முதல் பதிகமே ஏட்டெண் 232ல் எழுதப்பட்டுள்ளதென்றால் ஏட்டெண் 1 முதல் 231 வரை உள்ள பாடல்கள் மூன்றாம் திருமுறை இரண்டாம் திருமுறைச் சிவபெருமான் பற்றிய

பாடல்கள் என அறியப்படுகிறது. இதனால் வள்ளலாரால் முதலில் முருக உபாசனை செய்யப்படவில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது. எனவே ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே என்ற பாடல் வள்ளலாரால் பாடப்பட்ட முதற்பாடலாகாது.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகத்தாரின் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கப் பதிப்பில் கூறப்பட்டுள்ள ஈயென்று நானொருவரிடம் எனத் தொடங்கும் பாடல் முதற் பாடல் என்ற செய்தி தவறானதே.

அடுத்துத் தவத்திரு ஊரன் அடிகளாரின் கூற்றுப்படி திருவோங்கு எனத் தொடங்கும் தெய்வ மணிமாலைப் பாடல் தான் வள்ளலாரால் முதன் முதல் பாடப்பட்டதா என்ற ஆய்வு.

தெய்வமணிமாலை முதன் முதலில் அச்சிடப்பட்ட காலை காணப்படும் முகப்பேட்டைச் சற்று மேலேழுந்த வாரியாகப் பார்த்தாலே பானையம் முத்துச் செட்டியார் அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி வள்ளலாரால் இயற்றப்பட்டது என்பது எளிதில் புலனாகிறது. இதைச் சற்று ஆய்வு செய்வோம்.

1. பானையம் முத்துச் செட்டியார் வள்ளலாரைப் பாடல்

பாடித் தரும்படிக் கேட்கக்காரணம் என்ன?

ஏற்கெனவே வள்ளலார் பாடிய பாக்களைப் படித்து இன்புற்றிருந்ததால்தான் இத்தலத்தைப் பற்றியும் பாடல்களை வள்ளலாரிடம் கேட்டிருக்கக்கூடும்.

2. வேறு யாருக்காகவும் வள்ளலார் பாடியுள்ளாரா

ஆம் ஓர் அன்பருக்காகத் துலுக்கானத்து இரேணுகை மீதும், கொந்தழிர் சீனிவாச வரதாச்சார்ய சுவாமிகள் கேட்டுக் கொண்டதின்பேரில் இராமநாமப்பதிகமும், இன்னுமொருவருக்காகத் திருப்பள்ளித்தாமம்

தாங்களும், தன் தமையனார் பரசுராமப் பிள்ளைக்காகச் சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகமும் பாடியுள்ளாரே.

(ஆதாரம் 5ம் திருமுறை ஊரன் அடிகள் பதிப்பு பக்கம் 76)

வள்ளலார் குழந்தைப் பருவத்தில் அதாவது சிறு பருவத்தில் பாடியிருந்தால் குழந்தை இராமலிங்கம் பாடியது என்று இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாது சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை என்று ஜாதிப் பெயரோடு சிறு பருவத்துக் குழுவியை அழைக்கமாட்டார்கள். ஜாதிப் பெயர் நம் பெருமானார் பெயரோடு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாலும் பரமேசுவரனைச் செயும் பயனேது என்பது போன்ற பாடல்கள் தெய்வமணி மாலையில் இடம் பெற்றிருப்பதாலும் இவை நல்ல வாலிபப் பருவத்தில் அதாவது சுமார் 25 வயதிற்கு மேல் பாடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என எளிதில் ஊகிக்க முடிகிறது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகச் சென்னை கந்தகோட்டத்தின்மீது தெய்வமணிமாலை, சரணப்பத்து, என்ற இரண்டு பதிகங்கள் மட்டுமே பாடப்பட்டுள்ளது. நம் பெருமானார் வழிபட்ட தலங்களாகிய திரு ஒற்றியூர், திருத்தணிகை, சிதம்பரம், வடலூர் போன்ற தலங்கள் மீது பல்லாயிரம் பாடல்கள் செய்தவர் பிறருக்காக எழுதிக்கொடுத்த சுவாமிகள் மீது மறுபடி பாடவில்லை என்பதை உணர்வோமாக. துலுக்கானத்து இரேனுகை மீது பஞ்சரத்னம் ஓர் அன்பருக்காகப் பாடியது. வேறு பாடல் இல்லை. இராமநாமப்பதிகமும் சிங்கபுரிக் கந்தர் மீதும் வேறு பாடல்கள் இல்லை. அவ்வாறே கந்த கோட்டத்தின் மீதும் முத்துச் செட்டியாருக்காகப் பாடிக் கொடுத்தது போகப் பின் பாடவே இல்லை. கந்த கோட்டம் நம் பெருமானாரின் வழிபடுதலமாய் இருந்திருப்பின் வேறு பல பாக்கள் வந்திருக்கவேண்டும். எனவே கந்த கோட்டம் அவர் வழிபட்ட

தலமுமல்ல. அவரால் முதன் முதலில் பாடப்பட்டதுமல்ல. முத்துச் செட்டியார் என்பவர் வேண்டுகோளின்படிப் பாடப்பட்டதே ஆகும்.

கோயிலில் ஏற்பட்ட பழுதுகளைச் சரி செய்து புதுப்பித்ததாகவும், கும்பாபிஷேகம் செய்யும் போது நம் பெருமானாரை பாளையம் முத்துச் செட்டியார் அனுகிப் பாடல்கள் இயற்றித் தருமாறு கேட்டதாகவும் அதுவரை முத்துக்குமாரசுவாமி கோயில் என்று வழங்கப்பட்டதை மாற்றிக் கந்த கோட்டம் எனப் புதுப்பெயர் சூட்டி வள்ளலார் பாடிக் கொடுத்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது.

கந்தகோட்டம், செட்டியார்கள் பரம்பரையினர்களால் தான் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பாளையம் முத்துச் செட்டியார் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி என்றதுமே அது வள்ளலார் தானாக வழிபட்டதல்ல என்பதும், அவரால் முதன்முதலாகப் பாடப்பட்டதல்ல என்பதும் வெள்ளிடை மலையாகப் புலப்படுமே. திரு ஓங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி அன்பருள் திறலோங்கு செல்வமோங்க அறிவோங்கி நிறைவாள இன்பம் திகழ்ந்தோங்க அருள் கொடுத்து என்று அந்த அன்பரை வாழ்த்திப்பாடல் தொடங்குவதைக் காணலாம்.

இவைகள் எல்லாம் முதற்பாடல் அல்ல எனில் எதுதான் முதற்பாடல்?

இறுக்கம் இரத்தன முதலியாரின் உண்ணாவிரத நோன்பு நம் பெருமானாரின் மனதைக் கரைத்துத் திரு அருட்பா அச்சிட இசைவளிக்கச் செய்தது. உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவர் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்களும் இரத்தன முதலியார் போன்றோரும் சிதறிக்கிடந்த பாடல்களைத் திரட்டித் திருமுறையாக வகுக்கின்றனர். நம் பெருமானின் சம்மதமில்லாமல் அவற்றை ஆறு திருமுறைகளாக வகுத்திருக்க முடியாது.

நம் பெருமானாரின் கட்டளைப்படியே முதல் நான்கு திருமுறைகள் மட்டிலும் 1867ம் ஆண்டு வெளியிடப்படுகின்றன, அந்த முதல் வெளியீட்டிற்கு உழைத்த பெருமக்களுக்கு வள்ளலார் பாடிய முதற்பாடல் எதுவென்று தெரிந்திருக்க நியாயமுண்டு. அவர்கள் கூறினால் நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

முதல் நான்கு திருமுறை வெளிவந்த போது அப்புத்தகத்தின் பின் இணைப்பாகத் தொழுவர் வேலாயுதனார் திருஅருட்பா வரலாறு என்ற ஒரு சிறு நூலைத் தாம் இயற்றி அதனையும் சேர்த்தே வெளியிடுகிறார். நம் பெருமானார் கண்ணுற்ற புத்தகம் அது. அதைக் கண்ணுற்ற நம் பெருமானார் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்று யார் போடச் சொன்னது என்று தொழுவர் வேலாயுதனாரை வினவி இருக்கிறார். நம் பெருமானார் சம்மதமின்றி அதில் ஒன்றும் சேர்த்திருக்க முடியாது என்பது புலனாகின்றது. விண் படைத்த பொழிற்றில்லையம்பலத்தான் எனப் பாடல் வரியைத் திருத்திக் கொள்ளுமாறும் தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோல் என்ற பாடல் நன்றாய் இருக்கிறது அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் நம் பெருமானார் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த திருவருட்பா வரலாற்றில் தொழுவர் வேலாயுத முதலியார் கூறுவது என்னவெனில் திருஞான சம்பந்தராக வந்த காலத்துத் தோடுடைய செவியன் எனும் தொடையால் நாடுடைய பொருளாகிய சிவனை விளக்கினீர்கள் இன்று அருட்பிரகாச வள்ளலாராய் வந்து உலகமெலாம் உதிக்கின்ற எனும் தொடையால் இறை உண்மையை விளக்கினீர் என்பதாம். அப்பாடல் வருமாறு.

பாடல் எண் 26

தோடுடைய செவியன் எனும் தொடையான் முன்னாள் எவர்க்கும்

நாடுடைய பொருட்சுட்டி நன்று விளக்கியதென்ன

வீடுடைய உலகமெலாம் உதிக்கின்ற எனும் தொடையால்

பீடுடைய பொருட்கட்டி பேறெமக்கின்றீதென்றும்.

இது தவறாய் இருப்பின் நம் பெருமானார் ஏன் இப்படி எழுதினார் எனக் கேட்டிருப்பர். நம் பெருமானார் அறியாதது ஒன்றுமில்லை. எனவே தொழுவார் வேலாயுதனார் கூறியதுபோல உலகமெலாம் உதிக்கின்ற எனும் பாடலே வள்ளலார் பாடிய முதற்பாடலாகும். உலகமெலாம் எனும் ஒரு சொல்லுக்கு இதுவரை யாரும் காணாத விளக்கங்கள் தந்தவர் அச் சொல்லைக் கொண்டே தாழும் பாடியிருக்கவேண்டும். நம் பெருமானார் தோன்றும் துணையாய் இருந்த காலத்திலேயே அப்புத்தகம் வெளியானதால் தொழுவாரார் கூறியதை மறுப்பதற்கு வாய்ப்பே இல்லை.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அருட்பாவை மறுத்த ஆறுமுக நாவலர் உள்ளிட்டோர் வெளியிட்ட இராமலிங்கர் பாடல் ஆபாச தர்ப்பணம் (அல்லது) மருட்பா மறுப்பு என்ற புத்தகத்தில் 118ம் பக்கத்தில் முதலாம் பக்கம் என்ற தலைப்பில் கூறப்பட்டுள்ளதாவது.

"திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் தோடுடைய செவியன் என்று முதலில் அருளியது போலப் பிள்ளையும் உலகமெலாம் உதிக்கின்ற என்ற செய்யுளைப் பாடினார் என்று தொழுவார் வேலாயுத முதலியார் தாம் பாடிய வரலாற்றில் 26வது செய்யுளிற் கூறினார். பிள்ளையின் சரித்திரச் சுருக்கத்தில் ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே என்பதை முதலில் பாடினாரெனக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள் எது உண்மை?" இதுவரை நம்மவர்கள் படித்துக் கேட்டிராத கேள்வியை அருட்பாவை மறுப்போர் கேட்கிறார்கள். ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே என்ற பாடலையோ அல்லது உலகமெலாம் உதிக்கின்ற என்ற பாடலையோ முதலில் வைக்காமல் பரசிவம் சின்மயம் எனத் தொடங்கும் பாடல்

முதலில் வைக்கப்பட்டதால் திருவருட்பா வைப்பு முறையில் வழ என்று வாதிட்டனர்.

நம்மைச் சார்ந்தோர் திருஞான சம்பந்தர் முதலில் பாடிய தோடுடைய செவியன் என்ற பாடலைத் தேவாரத்தில் முதலில் வையாதது வழ அல்ல எனில் திருவருட்பாவும் வழவல்ல என மறு மொழி புகன்றுள்ளனர்.

வள்ளலாரே கண்டு மறுக்காததும் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்கள் கூறுவதும் ஆகிய உலகமெலாம் உதிக்கின்ற என்ற பாடலே வள்ளலாரால் முதன் முதலில் பாடப் பெற்ற திரு அருட்பா வாகும்.

அந்த முதற் பாடல் இதுதான் :

உலகமெலாம் உதிக்கின்ற ஒளிநிலை மெய்யின்பம்

உறுகின்ற வெளி நிலை யென்றுபய நிலையாகி

இலகிய நின் சேவடிகள் வருந்தியிட நடந்தே

இரவில் எளியேன் இருக்குமிடம் தேடியடைந்து

கலகமிலாத் தெருக்கதவம் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து

கனித்தெனை யங்கழைத்து எனது கையிலொன்று

கொடுத்தாய்

அலகில் அருட்கடலாம் உன் பெருமையை என் என்பேன்

ஆனந்த வல்லி மகிழ் அருள் நட நாயகனே.

வள்ளலார் பெற்ற மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு

முன்பு தோன்றிய அருளாளர்கள் இறைவனிடம் மீண்டும் பிறவாமை வேண்டும் என்று வேண்டினார்கள். தான் மட்டுமின்றி மனிதராய்த் தோன்றிய ஒவ்வொருவரும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெற வேண்டும் என்று வள்ளலார் கூறினார்கள். முன்னைய அருளாளர்கள் கூறியதற்கும் வள்ளலார் கூறியதற்கும் மாறுபாடு உண்டா? இல்லை என்பதே பதில் எவ்வாறெனில் யாராயிருந்தாலும் இந்தத் தேகத்திலிருந்து ஜீவன் பிரியுமானால் செய்தவினைக் கேற்ப அந்த ஜீவனானது அடுத்த பிறவி எடுத்தே தீரும். ஜீவன் தனித்து இயங்காது. எனவே இறந்தால் பிறவி எடத்தே ஆக வேண்டும். பிறவாமை வேண்டுமானால் இறவாமை வேண்டும். இறவாமை பெற்றோர் யாரோ அவரே மீண்டும் பிறவார். முன்னோர் கூறிய பிறவாமைக்கு வழி இறவாமையே. இதைத்தான் வள்ளலார் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு என்று எடுத்துக் காட்டினார்.

இதுவரை தோன்றிய ஞானிகள், யோகிகள், மடாதிபதிகள், பக்தர்கள், கொடை வள்ளல்கள், மன்னர்கள் மற்றும் பேரறிவாளர்கள் போன்றோரும் என்றாவது ஒரு நாள் மாண்டு போவதைக் கண்டு வரும் உலக மக்கள் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வையே நம்ப மாட்டார்கள் என்பதை வள்ளலாரும் அறிவார். அதனால்தான் மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்டிர் என்று கூறியவுடன் புனைந்துரையேன் பொய் புகலேன் சத்தியம் சொல்கின்றேன் என்றும் கூறினார்.

தோன்றியது மறையும் - பிறந்தது இறக்கும் என்று கூறுவர். வள்ளலார் ஒருவர் மட்டும் இதனை மறுப்பதுபோல் நம்மைப் பார்த்து "கிடைத்த இந்தத் தேகத்தையே நித்திய தேகமாக்கிக் கொண்டு எக்காலத்தும் எதனாலும் தடைபடாத ஒப்பற்ற பேரின்பப் பெருவாழ்வைப்

பெற்று வாழ்தலே ஆன்மலாபம்" என்று அறிவுறுத்தினார். எதுவும் பேசுவது
எளிது. அடைவது கடினம். மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு அடைய வேண்டும்.
என்று போதித்த வள்ளலார் அடைந்தாரா?

ஆம். தான் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெற்றதைப் பலப்பலப்
பாக்களிலே பறை சாற்றுகின்றார்.

ஆடுகின்ற சேவடிக்கே ஆளானேன் மானாத யாக்கை பெற்றேன்
கூடுகின்ற சன்மார்க்க சங்கத்தே நடுவிருந்து குலாவுகின்றேன்
பாடுகின்றேன் எந்தைபிரான் பதப்புகழைப் பாடிப் பாடி
நீடுகின்றேன் இன்பக் கூத்தாடுகின்றேன் எண்ணமெலாம் நிரம்பினேனே

(5445)

நோவாது நோன்பு எனைப் போல் நோற்றவரும் எஞ்ஞான்றும்
சாவா வரம் எனைப்போல் சார்ந்தவரும் தேவா நின்
பேரருளை என்போலப் பெற்றவரும் எவ்வுலகில்
யாருளர் நீ சற்றே அறை

(5624)

பஞ்ச பூதங்கள் மட்டுமின்றி, பிணியாலே கொலைக் கருவியாலே
மட்டுமின்றி எதனாலும் அழியாத தேகம் பெற்றேன் என்கின்றார்.

காற்றாலே புவியாலே ககனமதனாலே கனலாலே புனலாலே கதிராதியாலே
கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக் கருவியாலே கோளாலே பிறவியற்றுங்

கொடுஞ்செயல்களாலே

வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே விளங்கும் மெய்யளிக்க

வேண்டுமென்றேன் விரைந்தளித்தானெனக்கே

ஏற்றாலே இழிவென நீர் நினையாதீர் உலகீர் எந்தை

அருட்பெருஞ்ஜோதி இறைவனைச் சார்வீரே.

இத்துடன் நில்லாது பிறவி என்கின்ற சட்டத்தையே கிழித்து
விட்டேன் துக்கத்தைத் துறந்தேன் சாவையும் நோவையும் தவிர்ந்தேன்
எனக்கிது போதும் என்ற மன நிறைவை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கட்டமும் கழன்றேன் கவலை விட்டொழிந்தேன்

கலக்கமும் தீர்ந்தனன் பிறவிச்

சட்டமும் கிழித்தேன் தூக்கமும் துறந்தேன்

சாவையும் நோவையும் தவிர்ந்தேன்

சிட்டமுமடைந்தேன் சிற்சபையுடையான் செல்வ

மெய்ப்பிள்ளை என்றொரு பேர்ப்

பட்டமுந் தரித்தேன் எனக்கிது போதும்

பண்ணிய தவம் பலித்ததுவே.

(4736)

வள்ளலார் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெற்றார் என்பதற்கு இந்த
ஒரு பாட்டே போதுமே! எஞ்ஞான்றும் சாவா வரம் எனைப் போல் சார்ந்தவர்
எவ்வுலகில் யார் உளர் சற்றே அறை என்று இறைவனிடமே கேட்கின்ற
உறுதி அவர் பெற்ற பெருவாழ்வைப் பேசுகின்றதே.

அவர் பாக்கள் மட்டும் போதுமா? வேறு சான்றுகள் ஏதேனும்
உண்டா என்று சிலர் வினவலாம்? வள்ளலாரின் வரலாற்றை நன்கு ஆய்வு
செய்தால் அறிவது என்னவெனில் முன்னதாகவே தானே நன்கு
திட்டமிட்டுக் கொண்டு 1874ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 30ம் நாள்
வெள்ளிக் கிழமை நடுநிசி 12 மணி அளவில் தன் அன்பர்கட்கு வேண்டிய
சமாதானம் கூறியபின் பலர் முன்னிலையில் மேட்டுக்குப்பம் கிராமத்தில்
சித்திவளாகம் என்ற குடிலில் ஓர் அறையினுள் நுழைந்து வெளிக்
கதவைப் பூட்டிக் கொள்ளும்படி அன்பர்கட்குக் கட்டளையிட்டுத் தன்
அறைக் கதவை உட்பக்கம் தாளிட்டுக் கொண்டார், என்பதும் பின்னர்

அரசாங்க அதிகாரிகள் அந்தக் கதவைத் திறந்து பார்த்தபோது அது வெறும் அறையாக இருந்தது என்பதும் ஆகும். அவர் அறையினுள்ளே நுழையுமுன் கூறிய வாசகங்களையும் அன்பர்கள் குறித்து வைத்துள்ளனர். வள்ளலாரது தேகம் மற்றையர் உடம்பு போல் மண்ணில் சமாதி வைக்கவோ நெருப்பில் தகிக்கவோ யாருக்கும் கிட்டாது ஊனக் கண்களுக்குத் தோன்றாது மறைந்து உள்ளதாகும்.

1874 ஜனவரி 30ம் நாள் வள்ளலார் மேட்டுக்குப்பத்தில் பலரறியத் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதை அனைவரும் அறிவர். ஆனால் அதற்கு முன்பே 1870ம் ஆண்டிலேயே பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாமல் சில மாதங்கள் மறைந்திருந்தார்.

8.6.1870 அன்று தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்கள் வடலூர் தருமச் சாலையிலிருந்த ஸ்ரீ ஆனந்தநாத சண்முக சரணாலய கவாமிகளுக்கு எழுதிய கடிதம் இது.

"நம் பெருமான் இப்போது எவ்விடத்து எழுந்தருளியிருக்கின்றது? சாலை என்ன ஸ்திதியில் இருக்கின்றது? அவ்விடத்திய காரியங்களை யார் பராமரிக்கின்றார்கள்? இது விபரங்களை உடனே கட்டளையிடும்படிக் கோருகின்றேன். அந்தப் பக்கங்களிலிருந்து இங்கு வருபவர்கள் தாங்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியபடியே சில பல சொல்லும்போது மனம் துடிக்கின்றது. ஆதலால் உண்மை விடயங்களை வுணர அருள் செய்தல் வேண்டும்."

இக்கடிதத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினால் வள்ளலார் இருக்குமிடத்தை விசாரிக்கும் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அங்கிருந்து வருபவர்கள் தங்கட்குத் தோன்றியபடியெல்லாம் சில பல சொல்லும்போது மனம் துடிப்பதாகவும் எழுதுகிறார். உண்மையில் நடந்தது என்ன என்றும் கேட்கின்றார்.

இது தொடர்பாக 28.10.1870 அன்று நம் பெருமானாரிடமிருந்து ஓர் அறிக்கை வெளிப்பட்டது. அதிலுள்ள வாசகம் இது.

"அன்புள்ள நம்மவர்கட்கு அன்புடன் அறிவிப்பது. ஒருவனைப் பற்றி அனந்தம் பேர்களுக்கு நன்மை உண்டாம் என்பதை உண்மையாக நம்பியிருங்கள். என்னால் உங்களுக்கு நன்மை கிடைப்பது சத்தியம். நான் இன்னும் கொஞ்ச தினத்தில் திருவருள் வல்லபத்தால் வெளிப்படுகின்றேன். அது பரியந்தம் பொறுத்திருங்கள். நான் மிகவும் சமீபத்தில் தானே வெளிப்படுவேன். அஞ்ச வேண்டாம். சாலையை லகுவாக நடத்துங்கள்."

தொழுவர் வேலாயுத முதலியார் வடலூர் தருமச் சாலையிலிருந்த ஸ்ரீ ஆனந்த நாத சண்முக சரணாலய சுவாமிகட்கு எழுதிய கடிதத்திற்குரிய பதில் போல நம் பெருமான் அறிக்கை அமைந்துள்ளது. சமீபத்தில் தானே வெளிப்படுவேன் என்கிறார். அவர் பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாது மறைந்திருக்கின்றார் என்பது புலனாகின்றது. இவ்வாறு ஒரு முறை அல்ல, பல முறை மறைந்து மறைந்து பின்னர் வெளிப்பட்டிருக்கின்றார். தொழுவர் வேலாயுத முதலியார் அவர்கள் அடையாறு பிரம்ம ஞான சங்கத்தார்க்கு அளித்த வாக்குமூலத்தில் கூறியுள்ளதாவது.

"எங்கள் குருநாதர் பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாமல் அடிக்கடி மறைந்து விடுவதுண்டு. அந்த நேரங்களில் அவர் என்ன ஆனார் - எங்கு போனார் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது."

வள்ளலார் தன் தேகத்தைப் பிறர் கண்களுக்குத் தோன்ற வொட்டாமல் மறைத்துக் கொள்ளவும் பின்னர் தோன்றுமாறும் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவராயிருந்தார். அவ்வாறே பலமுறை மறைந்து பின்னர் வெளிப்பட்டிருக்கிறார்.

வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டு பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாது மறைந்து விட்ட செய்தி ஊரெங்கும் பரவியது. உண்மையை அறியும் பொருட்டுத் தென்னார்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மாவட்ட மருத்துவ அலுவலரும், மாவட்டக் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும், தாசில்தாரும் வள்ளலார் மறைந்த அறையைச் சோதனையிட வந்தனர். அங்கிருந்த அன்பர்களிடம் அந்தக் கதவைத் திறக்கும்படி ஆணையிட்டனர். சோதித்துப் பார்த்ததில் சந்தேகத்திற்கிடமாக ஏதும் இல்லாததால் அவர்கள் வள்ளலாரின் ஆற்றலில் திருப்தியடைந்து அன்றைய அன்னதானத்திற்கு ரூ.20 அன்பளிப்பாக அளித்து விட்டுச் சென்றனர். பின்னர் மாவட்ட அரசாங்க கெஸ்ட்டில் அறிக்கை வெளியிட்டனர். அதன் வாசகத்தின் ஒரு பகுதி.

"Ramalinga Paradesi seems to have persuaded his disciples that they would rise again from the dead, and he consequently urged that burial was preferable to cremation. Even Brahmins are said to have been buried in this belief, and people who died in other villages were in several cases brought to Vadalur and interred there. In 1874 he locked himself in a room (still in existence) in Mettukuppam (hamlet of Karunguli) which he used for Samadhi or mystic meditation, and instructed his disciples not to open it for sometime. He has never been seen since, and the room is still locked. It is held by those who still believe in him that he was miraculously made one with his God and that in the fulness of time he will reappear to the faithful. Whatever may be the thought of his claims to be a religious leader, it is generally admitted by those who are judges of such matters that his poems, many of which have been published, stand on a high plane, and his story is worth noting as an indication of the directions which religious favour may still take."

வள்ளலார் மேட்டுக் குப்பம் சித்தி வளாக அறைக்குள் நுழைந்து தாளிட்டுக் கொண்டு பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாது மறைந்துவிட்ட செய்தியை இந்த அரசாங்க கெஸ்டின் அறிக்கையும் நிரூபிக்கின்றது.

18.1.1896 அன்று சன்மார்க்க சங்கத்தார் டிரஸ்டி மறுப்பு என்ற ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டனர். அதில் அவர்கள் கூறியிருப்பதாவது :

"வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் சில தினத்திற்கு முன் சபையை முடிவிட்டு சாவியைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கும்படி வாங்கிக் கொண்டு ஆண்டவர் வருங்காலத்தில் சபையானது தானே திறந்து கொள்ளும் அப்போது அது அற்புதமான கட்டடமாகத் தோன்றும்....

வள்ளலார் இருந்த இடத்தில் இரண்டு இரும்புப் பெட்டிகள் இருந்தன. அதில் ஒரு பெட்டிக்குத் தீபாரதனை முதலிய உபசாரங்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் கொஞ்ச தினத்திற்கு முன் தம்மைச் சூழ்ந்திருந்தவர்களை நோக்கி இனி இந்தப் பெட்டியினிடத்தில் யாரும் லட்சியம் வையாதீர்கள் இதில் ஒன்றுமில்லை என்றார்கள். இந்தப் பெட்டிகள் வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்ட அறையில் 4 வருஷம் வரை இருந்தன . . .

வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் 10 தினத்திற்கு முன் ஜமீன்தாரை வரவழைத்து ஆண்டவர் தன்னைக் கொஞ்ச தினம் மறைத்து வைக்கப் போகிறதாயும் அப்போது இவ்விடம் ஆதரவற்றிருக்கும் சில ஏழைகளைச் சில நாள் கைவிடாமல் பாதுகாத்துக் கொண்டு வந்தால் ஆண்டவர் உனக்கு ஒன்றும் குறைவு வைக்கமாட்டார் என்றார்கள். வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டபின் 15 நாள் வரையில் வள்ளலாரின் உத்தரவின்படியே சில ஏழைகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தார். . .

இந்த வாசகங்களைச் சற்று ஆழ்ந்து நோக்குவோம். வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் தேதி முன்னதாகவே அவரால் நிச்சயம் செய்யப் பட்டுள்ளது. வேட்டவலம் ஜமீன்தாரைத் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் முன் வரவழைத்துச் சாலையில் தங்கியிருந்த ஆதரவற்ற ஏழைகளை இன்னும் சிலகாலம் கைவிடாமல் உணவும் உடையும் அளித்துப் பாதுகாக்கச் சொல்லி இருக்கின்றார். ஆண்டவர் கொஞ்ச தினத்திற்குத் தன்னை மறைத்து வைக்கப் போகிறதாயும் முன்பே கூறியிருக்கின்றார். வள்ளலாருடன் இருந்த சன்மார்க்க சங்கத்தார் வெளியிட்ட இந்த அறிக்கை மற்றவர்களின் முடிவு போன்றதல்ல வள்ளலார் முடிவு என்பதும் அவரே திட்டமிட்டு ஆண்டவன் கட்டளைப்படி ஓர் அறைக்குள் நுழைந்து கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாது மறைந்திருக்கின்றார் என்பதும் உறுதியாகின்றது.

6.6.1933 அன்று திரு. கிருஷ்ணசாமி படையாச்சி என்பவர் வழக்கறிஞர் திரு. முத்தையா செட்டியார் என்பவர் மூலமாக ஒரு வழக்குத் தொடர்ந்தார். அதாவது தருமச் சாலை இந்து அறநிலையத்துறைக்கு உட்பட்டதல்ல என்பதே வழக்கு.

இதனை நன்கு விசாரித்து இந்து அறநிலையத் துறை ஆணையர்கள் 12.2.1935 நாளிட்ட உத்தரவு எண் 387ல் தங்கள் தீர்ப்பை வெளியிட்டுள்ளார்கள். அந்த உத்தரவின் 10வது பாராவில் கூறியுள்ளதாவது.

"We have already referred to the Pattamatral Razinamas of 1867 - Exhibit III series. Though they are all executed in favour of Appaswami Chettiar Vagairas referring to the Sanmarga Sangam, all of them designate the founder of the person in whose name the patta might stand. The patta appears to have continued in his name till 1880; when evidently lapse of seven years from his disappearance, a

notification was issued in the District Gazette proposing transfer of registry in the names of four persons (Sabapathi Gurukkal, being one of them) described as agents of the Swamigal. This notification dated 11.10.1880 is exhibit XIII.

வள்ளலார் மக்களின் கண்களுக்குத் தோன்றாதவாறு தன் தேகத்தை மறைத்துக் கொண்டதால் அவர் காணாமற் போய் விட்டார் என்று கருதிய அரசாங்கம் சட்டப்படி ஏமாண்டுகள் கழித்து நால்வரை ஏஜெண்ட் என்ற அளவில் நியமனம் செய்தது, வள்ளலார் மக்களின் கண்களுக்குத் தோன்றாதவாறு தன் தேகத்தை மறைத்துக் கொண்டு காணாமற் போய்விட்டார் என்பதே உண்மையென சட்டப்படியும் நிரூபணமாகின்றது.

1874ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 30ம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை இரவு 12 மணியளவில் மேட்டுக் குப்பம் கிராமத்தில் சித்தி வளாகம் என்கிற குடிலில் வள்ளலார் ஓர் அறைக்குள் நுழைந்து கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டார். வெளிக் கதவை அன்பர்கள் பூட்டினர். பிறகு அறையைத் திறந்து பார்த்த போது அந்த அறை வெறும் அறையாக இருந்தது. உள்ளே நுழைந்த வள்ளலாரைக் காணவில்லை. இதுவே நடந்த உண்மை.

வள்ளலாரின் வரலாற்றை எழுதப் புகுந்தவர்கள் நடந்ததை மட்டும் எழுதியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவரவர் மனதில் தோன்றிய வாறெல்லாம் எழுதியுள்ளனர்.

பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் 1896ல் தாம் வெளியிட்ட (ஆறுதிருமுறைகள்) திருவருட்பா புத்தகத்தில் நம் பெருமானாரின் சரித்திரச் சுருக்கத்தை எழுதியுள்ளார். அதில் கூறியுள்ளதாவது :-

"ஆனந்தா தீத நிலையிலிருந்து சதானந்த சாதனமுற்றுத் தமதாப்த நண்பர்களைத் திருவருள் நோக்கால் நோக்கிக் கடைக்கணித்து" அன்பர்காள் யாம் உங்களைச் சிலகாலம் விட்டுப் பிரிந்திருக்க எண்ணங் கொண்டுள்ளோம். சதானந்த சமாதி நிட்டை கூட விச்சித்துள்ளோம். எனது சரீரம் சிறிது காலத்துள் உங்கள் கண்களுக்குத் தோற்றாது மறைந்துபோம். இக் காயத்தை உங்களில் யாராலும், அக்கினியில் தகிக்கவாவது, மண்ணில் சமாதி வைக்கவாவது கிட்டாது. இனி நாற்பத் தீராயிர வருட காலம் சித்தராயமர்ந்திருந்து சகல சித்திகளும் சித்திக்கப் பெற்று ஆனந்தத் திருவிளையாட்டாய்ந்திருந்து அதற்குமேல் பிரணவ தேகியாகி ஞானசம்பந்த குருத்வ நிலையைப் பெறுவோம் என்னும் குறிப்பை வெளியிட்டுச் சுட்டாமல் சுட்டிக் காட்டிப் பின்பு சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுங் கடந்து நின்று திருவருட் கிருபா நோக்கத்திற்குத் தம்மை உணவாக்கி முழுவதும் விழுங்கப்பட்டவராய் தத்துவ முழுவதும் இச்சை வழி பணி கேட்பப் பிரணவமே திருவுருவாகச் சகசவருள் பிறக்க வடலூரை யடுத்த மேட்டுக் குப்பம் கிராமத்தில் சித்தி வளாகத் திருமானிகைக்குள் கலியாப்தம் 4978ல் நிகழும் ஸ்ரீ முகவருடம் தை மாதம் 19ம் நாள் சுக்கிரவாரம் புனர்பூச நட்சத்திரங்கூடிய பூர்வ ராத்திரியில் செயற்கையுடலியற்கையுடலாகத் திரிவுபடும் சின்மாத்திர சகஜ சமாதியில் அசைவற நின்று, தமதாத்மார்த்த சற்குருவைச் சிந்தித்து தாமமர்ந்திருந்த அவ்வறையை முடிப் பூட்டிக் கொள்ளத் தமதன்பர்கட்குக் குறிப்புணர்த்திப் பூட்டச் செய்து, தாமும் தமது இந்திரியக் கதவை முடி மவுன நிட்டை கூடி நித்தியானந்தமுற்றனர்."

மேற்கண்டவாறு பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி முதலியார் பதிப்பில் கூறியிருக்க 1924ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ச.மு. கந்தசாமிப் பிள்ளை பதிப்பில் 63ம் பக்கத்தில் கூறியிருப்பதாவது.

"ஸ்ரீமுக வருஷத்தில் மார்கழி மாதம் முதல் வள்ளலார் சித்தி வளாகத் திருவறைக்குள் சென்று சில நாள் கதவை முடிக்கொண்டு இருப்பதும் பிறகு வெளி வந்து பிரசங்கம் செய்வதும், மறுபடியும் சில நாள் தாளிட்டுக் கொண்டு உள்ளே இருப்பதும், பின்னர் வெளிவந்து பிரசங்கம் செய்வதுமாகிய அருட்பெரு நெறியில் திகழ்ந்தனர்.

அங்ஙனம் நிகழு நாட்களில் ஒரு நாள் அன்பர்களை நோக்கிக் "கடையை விரித்தோம் - கொள்வாரில்லை கட்டிவிட்டோம். நீங்கள் அருள் அடைவதற்கு இந்தத் தீபத்தினைக் கடவுளெனக் கொண்டு ஜீவகாருண்ய முடையராகி சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள். இனி இரண்டரை கடிகை நேரம் உங்கள் கண்ணுக்குத் தோன்ற மாட்டோம். இவ்வுலகத்திலும் மற்றெங்கும் இருப்போம். பின்னர் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் வருவார். அப்போது இவ்வுருவுடன் சித்திகள் பல நிகழ்த்துவோம். திருவருட் செங்கோலாட்சி செய்வோம். அகவினத்தார்க்குச் சாகா வரமும் ஏனையோர்க்குப் பரிபாக நிலையையும் அளிப்போம். நாம் திருக்கதவை முடியிருக்குங்கால் அதிகாரிகள் திறக்கும்படி ஆக்ஞாபிக்கில் ஆண்டவர் அருள் செய்வார்" என்று கட்டளையிட்டுச் சித்த சாந்தம் உண்டாக்கி ஸ்ரீமுக வருஷம் தை மாதம் புனர்பூசத்தில் வெள்ளிக்கிழமையன்று இரவு 12 மணிக்கு மேட்டுக்குப்பத்தில் சித்தி வளாகத்தில் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டனர்."

திரு. ஊரன் அடிகள் எழுதி 1971ம் ஆண்டு வெளியிட்ட இராமலிங்க அடிகள் வரலாற்றில் 548-549ம் பக்கங்களில் கூறியிருப்பதாவது--

"அடிகள் தமது திருவறைக்குள்ளேயிருந்து விரைவில் இறைவனோடிரண்டறக் கலப்பதற்கான சாதனைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். கார்த்திகை, மார்கழித் திங்கள்கள் கழிந்தன. தைத்திங்கள் வந்தது.

தைத் திங்களில் அடிகள் திருவறையினின்றும் வெளியே வந்து சின்னாணிநுந்தார்கள். சிற்சில உபதேசங்களைச் செய்தருளினார்கள். "கடை விரித்தோம்- கொள்வாரில்லை - கட்டி விட்டோம். இப்போது இந்த உடம்பிலிருக்கின்றோம். இனி எல்லா உடம்பிலும் புகுந்து கொள்வோம்" என்று கூறித் தாம் உடம்பை மறைத்துக் கொண்டு இறைவனோடிணந்த கலக்க இருப்பதைக் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் அன்பர்களுக்கு உணர்த்தினார்கள். தைப்பூசம் வந்தது. ஸ்ரீமுக ஆண்டு தைத் திங்கள் 19ம் நாள் 30.1.1874 வெள்ளிக்கிழமை பூசத்தன்று முன்னிரவில் அடிகள் அங்கிருந்த அன்பர்களையெல்லாம் அழைத்துத்தாமும் அறைக்குள்ளே சென்று உடம்பை மறைத்துக் கொள்ளப்போவதைக் கூறியருளினார்கள். அப்போது கூறியதாக அன்பர் ஒருவர் குறித்து வைத்துள்ளது பின்வருமாறு :-

ஸ்ரீமுக வருஷம் தை மாதம் 19ம் தேதி

"நான் உள்ளே பத்துப் பதினைந்து தினமிருக்கப் போகிறேன். பார்த்து அவநம்பிக்கையடையாதீர்கள். ஒருக்கால் பார்க்க நேர்ந்து பார்த்தால் யாருக்கும் தோன்றாது வெறு வீடாகத் தானிருக்கும்படி ஆண்டவர் செய்விப்பார். என்னைக் காட்டிக் கொடார்."

என்னைக் காட்டிக் கொடார் என்பதன் பொருள் என்னைக் காண இயலாது என்பதாம் -

அன்று இரவு 15 நாழிகை (12 மணி)க்கு அடிகள் அங்கிருந்த அனைவர்க்கும் இதுகாறும் நாம் கூறிவந்தபடி ஒழுகி அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை வழிபட்டு உய்யுங்கள் என்று அறிவுரையும் வாழ்த்தும் கூறித் தமது திருவறைக்குள் நுழைந்து கதவைச் சாத்திக் கொண்டு இரண்டரை நாழிகையில் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்தருளினார்கள்.

சென்னை அடையாறு தியாசாபிகல் சொஸைட்டியாருக்கு தொழுவர் வேலாயுத முதலியார் (வள்ளலாரின் முதல் மாணாக்கர்) அளித்த வாக்குமூலத்தின் ஒரு பகுதி -

"1855ம் ஆண்டில் அவர் (வள்ளலார்) சென்னையைவிட்டுச் சிதம்பரம் சென்றார். பின் அங்கிருந்து வடலூருக்கும் கருங்குழிக்கும் சென்று அங்கேயே பல ஆண்டுகள் தங்கினார். அக்காலங்களில் பலமுறை தம்மைச் சூழ்ந்திருந்தவர்களைப் பிரிந்து பிறர் கண்களுக்குப் புலப்படா வண்ணம் மறைந்து போவார். நீண்ட காலம் அவ்வாறே பிறர் அறியா வண்ணம் இருப்பார்.

1874 ஜனவரி மாதம் இறுதி நாள்களில் பேசத் தொடங்கித் தாம் கூறிவரும் தீர்க்க தரிசனங்களை மீண்டும் கூறினார். அம்மாதம் 30ம் தேதி நாங்கள் மேட்டுக் குப்பத்தில் எங்கள் குருவைக் கடைசியாகப் பார்த்தோம். சீடர்களிடம் அன்போடு விடைபெற்ற பின் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒரு சிறு கட்டிடத்தின் தனி அறை ஒன்றில் நுழைந்து விரிப்பில் சயனித்துக் கொண்டார். அவரது கட்டளைப்படி அறைக்கதவு பூட்டப்பட்டது. இருந்த ஒரே துவாரமும் சுவர் வைத்து அடைக்கப்பட்டது.

ஓராண்டிற்குப் பின் திறந்து பார்த்த போது அறையில் ஒன்றுமில்லை. வெற்றறையாகவே இருந்தது. பின் ஒரு சமயம் தோன்றுவதாக உறுதியாகக் கூறியிருந்தாரெனினும் தோன்றும் காலம் இடம் சூழ்நிலைகளைத் தெரிவிக்கவில்லை. அப்படித் தோன்றும் வரை இந்தியாவில் மட்டுமின்றி ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய மற்றெல்லாத் தேசங்களிலும் தக்கவர்களின் உள்ளத்தில் அதிட்டித்து உலகைத் திருத்தும் பணியில் வேலை செய்யப்போவதாகக் கூறினார்.

பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி முதலியார் - ச.மு. கந்தசாமிப் பிள்ளை - தொழுவர் வேலாயுத முதலியார் - தவத்திரு ஊரன் அடிகளார் -

மற்றும் யாராயிருந்தாலும் சரி அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளில் சில மாறுபாடுகள் இருந்தாலும் எல்லோருடைய வார்த்தைகளிலும் வள்ளலார் மேட்டுக்குப்பம் சித்தி வளாகத் திருமானிகையில் 1874ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 30ம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை இரவு 12 மணி அளவில் ஓர் அறையில் உள்ளே நுழைந்து கதவைச் சாத்திக் கொண்டு தமது உடம்பைப் பிறர் காணா வண்ணம் மறைத்து விட்டார் என்பதில் மாற்றமில்லை.

இந்தத் தூல தேகமானது தான் செய்கின்ற தவத்தின் பயனாகச் சில மாற்றங்களை அடைகின்றது. முதலில் சுத்த தேகமாக மாறிப் பின்னர் பிரணவ தேகமாகி முடிவாக ஞான தேகமாகின்றது. அவ்வாறு மாற்றம் அடையுங்கால் இத்தேகத்தின் தன்மை எவ்வாறு விளங்கும் என்பதை வள்ளலாரே வரையறை செய்கின்றார். தூல தேகமானது சுத்த அல்லது சுவர்ண தேகமாக மாறும்போது அடையும் மாற்றங்கள்.

சுத்த தேகத்தின் தன்மை :

காரிய ரூபம் - பரதேகம் - பர உணர்ச்சி - பர அறிவு - பரத்வம் - பொன் வண்ணம் - 16 முதல் 12 வயது பருவம் - நரை, திரை, பிணி, மூப்பு, மலம், ஜலம், வியர்வை, ஆகாரம், நித்திரை, தாகம், சாயை முதலியன இல்லாமை - உரோம வளர்ச்சி தாழ்ச்சி இல்லாமை - அபரஞ்சி மாற்று - கர்ம சித்தி - கல்பதேகி - அபரமார்க்கி.

பிரணவ தேகத்தின் தன்மை :

காரிய காரண ரூபம் - பரம்பர தேகம் - பரம்பர உணர்ச்சி - பரம்பர அறிவு - பரம்பர தத்துவம் - 16 முதல் 108 வரை மாற்று - 8 வயது முதல் 5 வயது பருவம் - உரைபடாதது - தேகம் தோற்றும் பிடிபடாது - சர்வ சத்தி - பிராண கல்ப தேகி - பர அபர மார்க்கம்.

ஞானதேகத்தின் தன்மை :

காரண ரூபம் - எங்கும் பூரண வியாபகம் - பராபர அறிவு -
சப்தமய தரிசனம் - சர்வமகா சக்தி - சர்வ சுதந்தரம் - உருவம்
தோற்றியும் தோற்றாமலும் இருக்கும் - காலாதீதன்.

இந்த முன்று தேகங்களின் மாற்றங்களைத் தான் பெற்றதை
வள்ளலார் குறிப்பிடுகின்றார். நானே தவம் புரிந்தேன் நம் பெருமான்
நல்லருளால்

நானே அருட்சித்தி நாடடைந்தேன் - நானே

அழியா வடிவம் அவை முன்றும் பெற்றேன்

இழியாமல் ஆடுகின்றேன் இங்கு.

சுத்த வடிவும் சுகவடிவாம் ஓங்கார

நித்த வடிவும் நிறைந்தோங்கு - சித்தெனுமோர்

ஞான வடிவும் இங்கே நான் பெற்றேன் எங்கெங்கும்

தான விளையாட்டியற்றத்தான்.

வள்ளலார் சுத்த தேகம் பெற்றார் என்பதற்கு ஆதாரம் :

நிழல் விழாத தேகமே சுத்த தேகம் என்கின்றார்.
மயிலையைச் சார்ந்த திரு தணிகாசலம் என்பவர் ஒன்பது முறை
வள்ளலாரை நிழற்படமாக (போட்டோ) எடுக்க முயன்றும் இயலாது
போயிற்று. வள்ளலார் உருவம் நிழற்படமாக விழவில்லை. இராமகிருஷ்ண
பரமஹம்ஸர், சுவாமி விவேகானந்தர், வள்ளலாரது தலை மாணாக்கர்
தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் போன்றோரது நிழற்படம் இருப்பதால்
அவர்களது உண்மையான முகச் சாயல் ஒரே மாதிரி நமக்குக்
கிட்டியுள்ளது. ஆனால் வள்ளலாரது முகச் சாயலோ படத்திற்குப் படம்
மாறு பட்டிருக்கிறது. அவரது உண்மையான முகச் சாயல் நிழற்படம்

மூலமாக நமக்குக் கிட்டாமற் போனதே வள்ளலார் சுத்த தேகத்துடன் விளங்கினார் என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரமாகும்.

வள்ளலார் சுத்த தேகம் மட்டுமின்றிப் பிரணவ தேகம் ஞான தேகம், ஆகியவற்றையும் பெற்றுக் கொண்டதை அவர் பாட்டின் மூலம் கண்டோம். ஞான தேகத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது தோன்றியும் தோன்றாமலும் இருக்கும் என்கிறார். பலமுறை வள்ளலார் பல மாதங்கள் மறைந்திருந்து வெளிப்பட்டிருப்பதே அவரது தேகம் தோன்றாமலும் தோன்றியும் இருந்தது என்பதற்கு ஆதாரமாக உள்ளது.

புவியாலோ, புனலாலோ, கனலாலோ, காற்றாலோ, ஆகாயத்தாலோ எதனால் அழிந்தாலும் அது மரணமே. உடம்பை பஞ்ச பூதத்தில் கரைத்துவிட்டார் என்றாலும் அந்த முடிவும் மரணமே. தேகத்துடன் இருப்பதே மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு, தேகம் இல்லாமற் போயின் அதிலிருந்த ஜீவனால் தனித்து இயங்க முடியாத காரணத்தால் பிறவி எடுத்தே தீரும். வள்ளலார் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு பெற்றவர் - அவர் தனது தேகத்துடன் இருக்கிறார். 1874க்கு முன் எவ்வாறு அடிக்கடி பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாமல் தன் உடம்பை மறைத்துக் கொண்டாரோ அவ்வாறே 1874 ஜனவரி 30ம் நாளன்றும் பிறர் கண்களுக்குத் தோன்றாமல் மறைத்துக் கொண்டார். முன்பெல்லாம் எவ்வாறு மறைந்துபின் மீண்டும் தோன்றினாரோ அவ்வாறே மீண்டும் தோன்றுவார், அப்போதெல்லாம் மறைந்த சில மாதங்களில் தோன்றினார். இப்போது சில ஆண்டுகள் ஆகின்றன, இதுவே உண்மை.

வள்ளலார் அறைக்குள் புகுந்து மறைந்ததை அந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து வள்ளலாரைச் சந்தித்து அளவளாவி மகிழ்ந்த வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அன்பர்கள் ஏங்க வள்ளலார் அறைக்குள் நுழைந்ததைத் தான் பாடிய பாட்டில் நிரூபிக்கிறார்.

பொற்றை ஒரு வில்லாகப் புவியூர்ந்து புரஞ் செற்றோன்
பற்றை வென்றோர் தங்களையும் பதையாமல் இகழ்வேன்பால்
அற்றையிற் சிற்சிலரேங்க அறையுட்போம் வடலூரான்
மற்றையர் கண் கூச வருவானென்றுரைத்தானே.
நம்பு மவனிமித்தமொரு நாரியிடம் தூதானோன்
வெம்பு துயர்க்காதாரமா மிடிபட்டு மெலிவேன்பால்
அம்புவி யெல்லாமறிய அறையுட்போம் வடலூரான்
வம்புரைப்பார் பலர் காண வருவானென்றுரைத்தானே.

வள்ளலார் அறைக்குட் சென்று கதவைச் சாத்திக்
கொண்டபோது சிலர் ஏங்கியதாகவும் அவர் அறைக்குள் நுழைந்ததை
அம்புவி எல்லாமும் அறியும் என்றும் தான் திரும்பி வருவதாகச்
சொல்லியே வள்ளலார் சென்றிருக்கிறார் என்றும் தண்டபாணி சுவாமிகள்
கூறியுள்ளது நம் பெருமானார் அடைந்த மரணமிலாப் பெரு வாழ்வை
மேலும் நிரூபிக்கின்றது.

இதுவரை கூறிவந்ததை ஒன்று திரட்டிக் காண்போம்.

1) வள்ளலார் சுத்த தேகம் பெற்று விட்டதால் அவர் உருவம்
நிழற்படமாக நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

2) ஞான தேகம் தோன்றியும் தோன்றாமலும் இருக்கும்.
1874 ஜனவரி 30ம் நாள் வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதை
உலகமே அறியும். ஆனால் அதற்கு முன்பே வள்ளலார் பல முறை
அன்பர் கண்களுக்குத் தோன்றாமல் தன் உடம்பை மறைத்துக்
கொண்டுள்ளார். பின்னர் தோன்றியுள்ளார். வள்ளலாரின் முதல் மாணவர்
தொழுவர் வேலாயுத முதலியார் அடையாறு பிரம்ம ஞான சங்கத்தார்க்கு
அளித்துள்ள வாக்குமூலத்திலிருந்து இந்த உண்மை வெளியாகின்றது.

3) வள்ளலாருடன் நேரில் பழகிய பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி முதலியார், காரணப்பட்டு ச.மு. கந்தசாமிப் பிள்ளை போன்றோர் எழுதியுள்ள இராமலிங்கரின் சரித்திரக் குறிப்புகளும் வள்ளலார் ஓர் அறைக்குள் நுழைந்து கதவைச் சாத்திக் கொண்டதை நிரூபிக்கின்றது.

4) வள்ளலார் 1874ம் ஆண்டு முதல் காணாமல் போய்விட்டதால் சட்டப்படி அன்றைய வெள்ளை அரசாங்கம் ஏமாண்டுகள் கழிந்த பின்னர் சங்க அன்பர்கள் நால்வரை 1881ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஏஜெண்டுகளாக நியமித்தது. அந்தச் செயல் வள்ளலார் பிறர்போல் மாண்டுபோகவில்லை என்பதையும் மற்றவர் கண்களுக்குக் காணாமல் தன் உடம்பை மறைத்துக் கொண்டார் என்பதையும் நிரூபிக்கின்றது.

5) சன்மார்க்க சங்கத்தை அப்போது சார்ந்திருந்த அன்பர்கள் வெளியிட்ட டிரஸ்டி மறுப்பு வள்ளலார் ஏற்கனவே நன்கு திட்டமிட்டே பலவிதமான முன் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார் என்பதையும் வள்ளலார் திருக் காப்பிட்டுக் கொண்டதையும் நிரூபிக்கின்றது.

6) வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்ட அறையைச் சோதித்த அப்போதைய மாவட்ட ஆட்சியாளர் - மாவட்டக் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் - மாவட்ட மருத்துவ அலுவலர், தாசில்தார் முதலியோரால் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட அரசாங்க கெஸ்ட்டும் வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதை நிரூபிக்கின்றது.

7) வள்ளலாரின் சமகாலப் புலவரான வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அன்பர்கள் ஏங்க அறைக்குள் வள்ளலார் சென்றதை நிரூபிக்கின்றார்.

8) 1935ல் இந்து அற நிலையத்தின் ஆணையர்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் விசாரணைக்குப் பின்னர் வெளியிட்ட தமது தீர்ப்பிலும் வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதை நிரூபிக்கின்றனர்.

9) எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தான் பெற்ற பெரு நிலையாகிய மரணமிலாப் பெருவாழ்வை வள்ளலாரே தமது திருவருட்பாவில் அகச் சான்றாகப் பலப் பாக்களில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

முடிவு

வள்ளலார் மற்றவர் போல் மாண்டு போனவர் அல்ல. பலரறிய ஓர் அறையினுள் நுழைந்து பிறர் காணா வண்ணம் தன் உடலை மறைத்துக் கொண்டு தன் தேகத்துடன் இன்றும் இருப்பவரே.

10) வள்ளலாரின் அடியவர் ஒருவர் சித்தி வளாகத்தில் தன் உடலை வள்ளலார் மறைத்துக் கொண்டதை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.

அருளுருக்கொண்ட ஒரு வடிவு சிவ யோகி வடிவான

நின்னரிய முடிமேல் அங்கே வளர்ந்த சிகை

மூன்று பிரிவுள்ளே நின்னரியதாய் சின்னம்மைதான்

அருள் சிவனடிச் சேர்ந்த பின்னர் ஒரு சிகை கொண்டு

அரிய வெண்துகில் மேற்கொள் இ அருட்பாதம்

ஏற்கும் நன்கிரு பாதரட்சை தனை அங்ஙனமகற்றிஆளும்

இருளறு சித்தி வளாக மெனும் ஓரிடத்துக் கற்பூர தீபம்

ஏற்றி ஆராதித்து ஆனந்த மேலிட்டு

இனிய கூத்தாடி நின்று

பருவுடல் மறைத்து வெளியான அரசே வருக - வருக

நல்லரிய சித்தியருள் வண்மைத் திருவருட்

பிரகாச வள்ளலே வருக - என் மணி வருகவே.

பரு உடல் மறைத்து வெளியான அரசே என்ற வரி வள்ளலார் பெற்ற அழியாத தேக சித்தியையும் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வையும் உறுதிப் படுத்துகின்றது.

குறிப்பு : வள்ளலாரைப் பற்றி எழுதுகின்றவர்கள் இனியாகிலும் தங்கள் மனம் போனபடித் தாறுமாறாக எழுதாமல் வள்ளலார் வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களை உள்ளவாறு எழுதுமாறு வேண்டப்படுகிறது. மரணமிலாப் பெரு வாழ்வில் உங்கட்கு நம்பிக்கை இல்லாது போனாலும் அதற்காக உங்கள் மனக் கருத்தை வள்ளலார் மீது திணிக்காமல் வள்ளலார் அரும்பாடு பட்டு அடைந்த பெரு நிலையை உண்மையை உள்ளவாறு எழுதுங்கள்.

வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக்கொண்டு இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார் என்று பலர் பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர்.

இதற்கு முன் தோன்றிய ஆன்றோர்களில் பலர் முக்தியடைந்துவிட்டதாகவும், முக்தி என்பது தூலவுடலை விட்டாலும் ஜீவனானது இறைவனுடன் ஒன்றுபட்டுக் கலந்து விடுவதே என்றும் கூறி வந்துள்ளனர். ஆன்மீகவாதிகள் அத்தனை பேரும் அதையே இன்றும் நம்புகின்றார்கள். உண்மை நிலை என்ன? இந்த உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின்னர் ஆண்டவனுடன் கலக்க முடியுமா? இறைவன் ஆகாயத்திலே எங்கே இருக்கின்றான்? உயிரானது உடம்பினுள்ளே இருந்து செயல்பட்டிருக்கும்போது இறைவனை அறியாமல் இருக்கின்றது. ஆனால் உடம்பை விட்டு வெளியேறியவுடன் ஆண்டவனின் இருப்பிடத்தை அறிந்து அங்கே சென்று உயிரானது இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்துவிடுகின்றதாம்? உயிருக்கு அந்த அறிவு எப்படி வரும்?

ஜீவன் தனித்து இயங்காது என்று நம் பெருமானார் கூறியுள்ளதால் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிரானது வினைக்கேற்பப் பிறவி எடுக்குமே தவிர இறைவனுடன் கலத்தல் என்பதே கிடையாது. இந்த

உண்மையை உணராத பல ஆன்மீகப் பெரு மக்கள் தங்கள் உயிரானது ஆண்டவனுடன் கலப்பதற்குத் தங்கள் உடம்பே தடையாக உள்ளது எனக் கருதித் தன் சீடர்களைக் கொண்டு தன் தலை மீது தேங்காய் உடைக்கச் செய்தும், சமாதி ஒன்று தக்க இடத்தில் கட்டச் செய்து உயிருடன் அதில் இறங்கிச் சுவரை அடைக்கச் செய்தும் தங்களைத் தாங்களே மாய்த்துக் கொண்டுள்ள வரலாறுகள் நிறைய உண்டு. இப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் இறைவனுடன் கலந்துவிட்டதாகக் கூறிக் கொள்வது சரியானதல்ல.

இங்கே வள்ளலாரின் வாசகம் ஒன்றினை நினைவு கூர்வது அவசியமாகின்றது.

"சமய மத சன்மார்க்கிகளில் தாயுமான சுவாமிகளும் இன்னும் அனேக பெரியோர்களும் சுத்தப் பரப்பிரம்மத்தினிடத்தில் இரண்டறக் கலந்து விட்டதாக முறையிடுவது வாஸ்தவமா என்றால் அவாஸ்தவம். சுத்த சன்மார்க்கம் ஒன்றுக்கே சாத்தியம் கைகூடும், என்றும் சாகாத நிலையைப் பெற்றுச் சர்வ சித்தி வல்லபமும் பெறக்கூடும். மற்ற சமய மத மார்க்கங்களெல்லாம் சுத்த சன்மார்க்கத்திற்குச் செல்லக் கீழ்ப்படிகள் ஆதலால் அவற்றில் ஐக்கியம் என்பதே இல்லை. தாயுமானவர் முதலானவர்கள் சுத்த சன்மார்க்கிகள் அல்லர். மத சன்மார்க்கிகள் என்று ஒருவாறு கொள்ளலாம். இதில் நித்திய தேகம் கிடையாது. இது சாதக மார்க்கமேயன்றிச் சாத்தியமல்ல. நாளை சுத்த சன்மார்க்கம் வழங்கும்போது இவர்கள் யாவரும் உயிர் பெற்று மீள வருவார்கள் முன்னிருந்த அளவைக் காட்டிலும் விசேஷ ஞானத்தோடு சுத்த சன்மார்க்கத்திற்குரியவர்களாய் வருவார்கள். சாத்தியராய் இரண்டறக் கலப்பார்கள்.

(உரைநடை பக்கம் 305)

இறவாமை பெற்றவர்களால் மட்டுமே இறைவனுடன் இரண்டறக் கலக்க முடியும். இறந்த பிறகு உடலைவிட்டுப் பிரிந்த உயிரானது எங்கோ இருக்கும் இறைவனைக் கண்டு அடைந்து அவனுடன் கலப்பதல்ல. இந்தத் தேகத்திலேயே இந்தப் பிறவியிலேயே இறைவனை அடைய வேண்டும் என்பதே வள்ளலார் கொள்கை. அவர் இந்த உலகிற்கு வந்த நோக்கமும் அதுவே. ஆதாரம்--

அகத்தே கறுத்துப் புறத்து வெளுத்திருந்த உலகரனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்கச் சங்கத்து அடைவித்திட அவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுதற்கென்றே எனை இந்த
யுகத்தே இறைவன் வருவிக்கவுற்றேன் அருளைப் பெற்றேனே

இந்தப் பிறவியிலேயே இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற வள்ளலார் அறிவிப்பை இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுதற்கென்றே என்ற வரி நிரூபிக்கின்றது.

வள்ளலார் தரும் கடவுள் விளக்கம்:

இதுவரை தோன்றிய சமயங்கள் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ள கடவுள்கள் ஏராளம் ஏராளம். ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தங்கள் சமயத்தைச் சார்ந்த கடவுளே உண்மையானவர் என்றும், உள்ளபடியே இருப்பவர் என்றும், அவரே ஆற்றல்கள் அனைத்தும் கொண்டவர் என்றும் அருள் தரக் கூடியவர் அவரே என்றும் நம்புகின்றனர் - வழிபடுகின்றனர்.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று எப்போதோ கூறப்பட்டிருந்தாலும் அத்தனை கடவுள்கட்கும் ஆலயங்களும் புராணங்களும் நிறைய உள்ளன. கோடிக் கணக்கான பக்த கோடிகள் அவரவர் சமயத்தைச் சார்ந்த ஆண்டவனை முழு நம்பிக்கையுடன் வழிபட்டு வருவதைக் கண்கூடாகக் கண்டு வருகின்றோம்.

யாராவது இத்தனை கடவுள்கள் உண்மையில் இருக்க முடியுமா என்று சிந்தித்தனரா என்றால் இல்லை. கடவுளின் தன்மையை விவரிக்கின்ற பொழுது அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பூரணமாய் நிறைந்துள்ளவர் என்று கூறுகின்றார்கள். ஒரே ஒரு கடவுள் இருந்தால் அவ்வாறு கூறுவது பொருந்தும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்டு இரண்டாவது கடவுள் ஒருவர் இருந்தால் ஒருவர் மட்டும் எவ்வாறு பூரணமாக எங்கும் நிறைந்திருக்க முடியும்? அநேக கடவுள்கள் இருந்தால் யாராலும் பூரணமாக எங்கும் நிறைந்திருக்க முடியாதே! இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தங்களுக்கென்று ஓர் இறைவனை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வணங்கி வருகின்றனர். உதாரணமாகச் சைவர்களுக்குச் சிவனும், சாக்தர்கட்குச் சக்தியும், காணாபத்யர்கட்குக் கணபதியும், கௌமாரர்கட்குக் குமரவேளும், செளரர்கட்குச் சூரியனும் மற்றும் வைணவர்கட்கு விஷ்ணுவும் தெய்வமெனக் கொண்டு சமயங்கள் விளங்குகின்றன. மேலும் ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தங்கள் தெய்வம் மட்டுமே உண்மையானது என்று நம்பியும் பேசியும் வருகின்றனர். பாமர மக்கள் மட்டுமா இந்தத் தெய்வங்களை நம்பி வழிபடுகின்றனர்! பெரியவர்களும் வணங்குகின்றனராம். இது பற்றிய வள்ளலார் கருத்து :

"இதுவரை பெரியவர்கள் என்று பெயரிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களும் உண்மையறியாது அப்படியே இருப்பதாக நம்பி ஏமாந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு உளறிக் கொட்டியிருக்கிறார்கள்."

இத்தனை தெய்வங்களும் இல்லை என்றால் பெரியவர்கள் அவ்வளவும் இருப்பதாக எண்ணியும் வழிபட்டும் வந்துள்ளனரே என்று வினவலாம். இதற்கும் வள்ளலார் ஒருவரே விடையளிக்கின்றார்.

இறைவனுக்கு அருட்பெருஞ்ஜோதி என்று வள்ளலார் பெயர்
சூட்டுகின்றார். அந்த இறைவனாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி
ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் அனுபவமாக வெளிப்படுமாம். அதுவும்
இந்திரியங்களும் கரணங்களும் கடந்து அறியக்கூடிய அனுபவமே
அருட்பெருஞ்ஜோதி என்கிறார்.

தநு கரணாதிகள்தாம் கடந்து அறியுமோர்

அனுபவமாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி. (அகவல்)

மனம் செயல்படுகின்றவரை அருட்பெருஞ்ஜோதி அனுபவம்
கிட்டாதாம். ஏனெனில் எப்போதும் எதையாவது எண்ணிக்கொண்டே
இருக்கின்ற மனம் சிந்தனையற்று மகாமௌன நிலை அடையுங்காலத்தே
அருட்பெருஞ்ஜோதி விளங்கும் என்கின்றார்.

உரை மனங் கடந்த ஒரு பெரு வெளிமேல்

அரைசு செய்து ஓங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி. (அகவல்)

அருட்பெருஞ்ஜோதி அனுபவம் என்றால் அதை ஒரு மனிதன்
தன் அகத்தினுள்ளேதான் காண முடியுமே தவிரப் புறத்தே காண
முற்பட்டால் தோன்றாது என்கிறார் வள்ளலார்.

பொதுவுணர் வுணரும் போதலால் பிரித்தே

அது எனில் தோன்றா அருட்பெருஞ்ஜோதி. (அகவல்)

அகத்திலே அருட்பெருஞ்ஜோதி தரிசனம் எவ்வாறு இருக்கும்?
அது முச்சுடராக விளங்குமாம். பாடலைக் கவனியுங்கள்:

ஈற்றறியேன் இருந்திருந்திங் கதிசயிப்பதென்நீ

என்கின்றாய் நீதான் எனைவிட்டேகுதொறும் நான்நான்

காற்றறியாத் தீபம்போல் இருந்திடும் அத்தருணம்

கண்ட பரிசென் புகல்வேன் அண்டபகிரண்டம்

தோற்றறியாப் பெருஞ்ஜோதி மலை பரநாதத்தே தோன்றிய

தாங்கதனடுவே தோற்றிய தொன்றது தான்

மாற்றறியாப் பொன்னொளியோ அவ்வொளிக்குள்ளாகும்

வள்ளலதருளொளியோ ஈததிசயிக்கும் வகையே.

இப்பாடலின் திரண்ட விளக்கம் இதுதான்: ஏ மனமே நீ எனை விட்டு
அகன்றவுடன் நான் காற்றினால் அசைக்கப்படாத தீபம் போல் அசையாது
நின்றேன். அந்த நிலையில் பரநாதம் என்ற நிலை உருவாகி அந்தப்
பரநாத நிலையில் பெருஞ்ஜோதி மலைபோல் தோன்றியது.
அப்பெருஞ்ஜோதி நடுவே பொன்னொளி ஒன்று தோன்றியது.
அப்பொன்னொளியின் நடுவே தோன்றிய ஒளியே வள்ளலாகிய இறைவனாம்.

பெருஞ்ஜோதி - ஒரு ஜோதி

பொன்னொளி - ஒரு ஜோதி

செவ்வொளி - ஒரு ஜோதி

ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதியே இறைவன்.

பெருஞ்ஜோதி ஆரம்பம் அதாவது அடி

பொன்னொளி நடு

செவ்வொளி முடி

ஆண்டவனின் அடி நடு முடியின் விளக்கமும் இதுவே.

பெருஞ்ஜோதி சிற்சபை. அதன் நடுவே தோன்றிய

பொன்னொளியே பொற்சபை. அப்பொற்சபையாகிய பொன்னொளியின்

உள்ளே தோன்றுவதே நடராசர்--

இதைத்தான் உள்ளொளியின் அசைவே நடராச நடனம் என்று
கூறியுள்ளார். பேரொளியும் பொன்னொளியும் காட்சிப் பொருளே. உள்ளொளி
மட்டுமே இந்த உடம்பில் கலப்பது. ஆதாரம்

1) திருக்ககதவம் திறவாயோ திரைகளெல்லாம் தவிர்த்தே

திருவருளாம் பெருஞ்ஜோதித் திருவுருக் காட்டாயோ.

2) மணிக் கதவம் திறவாயோ மறைப்பையெலாம்

தவிர்த்தே மாற்றறியாப் பொன்னே நின் வடிவது காட்டாயோ

3) உரை கடந்த திரு அருட் பேரொளி வடிவைக் கலந்தே

இறைவன் என்பது உள்ளே காணுகின்ற முச்சுடரில் முன்றாவது சுடர். அது இந்த உடம்பில் கலப்பதையே இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தல் என்றார். இதனால்தான் அருட்பெருஞ்ஜோதி அனுபவம் என்றார்.

இந்த ஒளியைக் கண்டு கலந்ததையே என் கண்ணால் கண்டு கொண்டேன் கனிந்து கொண்டேன் கலந்து கொண்டேன் என்று வள்ளலார் பாடியுள்ளார்.

இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தார் வள்ளலார் என்பது உண்மை. ஆனால் எப்போது கலந்தார் - எவ்வாறு கலந்தார் என்பதன் உண்மை என்ன? வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்ட பின்னர் இறைவனுடன் கலக்கவில்லை. அதற்கு முன்பே இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார். ஆதாரம்

ஓங்கார அணை மீது நானிருந்த தருணம்

உவந்தெனது மணவாளர் சிவந்த வடிவகன்றே

ஈங்காரப் பனிக்கு வடிவெடுத்து எதிரே நின்றார்

இருந்தருள்க என எழுந்தேன் எழுந்திருப்பதென் நீ

ஆங்காரம் ஒழி என்றார் ஒழித்திருந்தேன் அப்போது

அவர் நானோ நான் அவரோ அறிந்திலன் முன் குறிப்பை

ஊங்கார இரண்டிருவும் ஒன்றானோம் ஆங்கே

உறைந்த அனுபவம் தோழி நிறைந்த பெருவெளியே

(5440)

இரண்டுருவும் ஒன்றானேம் என்ற வரியில் இறைவன் தன்னுடன் கலந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றார் வள்ளலார்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி, வள்ளலார் உடம்பில் கலந்ததால் வள்ளலாரே அருட்பெருஞ்ஜோதியானார். சான்று அருட்ஜோதி ஆனேன் என்று அறையப்பா முரசு அருளாட்சி பெற்றேன் என்று அறையப்பா முரசு மருட்சார்பு தீர்ந்தேன் என்று அறையப்பா முரசு மரணம் தவிர்ந்தேன் என்று அறையப்பா முரசு

இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பது என்பது இந்த உடம்பு இருக்கும்போதே தவம் செய்து பரநாத நிலை வரை சென்று பேரொளியைக் கண்டு, பின்னர் அதன் நடுவே பொன்னொளியைக் கண்டு முடிவாக அசைகின்ற ஒளியாகிய செவ்வொளியைக் கண்டு அச் செவ்வொளி இந்த உடம்பிலே கலக்கப் பெறுவதுதான் இறைவனுடன் கலக்கப் பெறுதல் ஆகும். செவ்வொளிதான் நம்முள்ளே காணப்படும் இறைவன்.

இந்த உண்மையை உணராமல் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டபின் வள்ளலார் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார் என்று கூறுவது அறியாமை. இறைவனுடன் வள்ளலார் தான் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்வதற்கு முன்பே கலந்து விட்டார்.

பிரும்மா விஷ்ணு ருத்ரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் ஏங்கி நிற்க நான் இருந்த குடிசையில் இறைவன் நுழைந்தான். என் உடம்பில் நுழைந்தான் என் உள்ளத்திலும் நுழைந்துவிட்டான் என்று எடுத்துரைக்கின்றார் வள்ளலார்.

வானிருக்கும் பிரமர்களும் நாரணரும் பிறரும்

மாதவம் பன்னாட் புரிந்து மணி மாட நடுவே

தேனிருக்கும் மலரணை மேற் பளிக்கறையினூடே

திருவடி சேர்த்தருள்க எனச் செப்பி வருந்தியிடவும்

நானிருக்கும் குடிசையிலே வலிந்து நுழைந்தெனக்கே

நல்ல திருவருளமுதம் நல்கிய தன்றியுமென்

ஊனிருக்கும் குடிசையிலும் உவந்து நுழைந்தெனியேன்

உள்ளமெனும் சிறு குடிசையுள்ள நுழைந்தனையே.

இதனால் தான் இறைவனை அருட்பெருஞ்ஜோதி என்று கூறிய
வள்ளலார் அதை அனுபவம் என்றும் கூறினார்.

இந்த உண்மை மற்ற பெரியோர்கட்குத் தெரியாதா என்ற
வினா எழுகின்றது. வள்ளலார் இதற்கும் விடையளிக்கின்றார்.

ஒவ்வொரு சமயத்திலும் உருவகமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள
ஒவ்வொரு தெய்வமும் திருச் சிற்றம்பலம் என்றும் சிற்சபை என்றும்
கூறப்படுகின்ற புருவ மத்தியில் காணும் உள் ஒளியைத் தான் புறத்தே
வண்ணம் வடிவு முதலியன கொடுத்து ஒரு மனுஷ்யனைப் போல்
கற்பனையாக அமைத்துள்ளார்கள். இந்த உலகத்திலே உள்ள அத்தனை
சமயங்களும் கூறுவது இந்த உண்மையைத்தான் என்கிறார்.

கொடியிடைப் பெண் பேதாய் அம்பலத்தே நடிக்கும்

கூத்தாடி என்றெனது கொழுநர் தம்மைக் குறித்தாய்
படியிடத்தே வானிடத்தே பாதலத்தே அண்ட

பகிரண்ட கோடியிலே பதி விளக்கமெலாம்
அடிமலர் கொண்டு ஐயர் செய்யும் திருக் கூத்தின்

விளக்கமாகும் என்று அருமறையாகமங்கள்
கெடியுறவே பறையடித்துத் திரிகின்ற அவற்றைக்

கேட்டறிந்து கொள்வாய் நின்வாட்டமெலாம் தவிர்த்தே.

இந்த அண்ட பகிரண்ட கோடியிலே இதுவரை தோன்றிய
அருளாளர்கள் கூறியுள்ள நித்தியர்கள் என்றும் மூர்த்திகள் என்றும்
தேவரென்றும் அவரவர் தரத்திற்குத் தக்கவாறு பாடி வைத்திருக்கின்ற
அத்தனையும் புருவ மத்தியாகிய சிற்சபை விளக்கமேயாகும். அவ்வாறே
என்னுடைய பாடல்கள் அனைத்தும் சிற்றம்பலப் பாட்டே
பொன்னம்பலப்பாட்டே என்று கூறுகின்றார்.

நாடுகின்ற பல கோடி அண்ட பகிரண்ட நாட்டார்கள் யாவரும்

அந் நாட்டாண்மை வேண்டி

நீடுகின்ற தேவரென்றும் மூர்த்திகளாமென்றும்

நித்தியர்களென்றும் ஆங்கே நிலைத்தவெலாம் மன்றில்

ஆடுகின்ற சேவடிக்கே தங்கள் தங்கள் தரத்துக்

கானவகை சொன்மாலை அணிந்ததானலன்றோ

பாடுகின்ற என்னுடைய பாட்டெல்லாம் பொன்னம்

பலப்பாட்டே சிற்றம்பலப் பாட்டே தோழி

இந்தச் சமயத் தெய்வங்களெல்லாம் புறத்தே கற்பனையாக
உருவாக்கப்பட்டவையே தவிர உண்மையில் அந்தந்த வடிவங்களில்
இருப்பவையல்ல. அதனால்தான் சமயத் தெய்வங்களை வழிபாடு செய்வது
அவசியமல்ல என்றார் வள்ளலார்.

நாம் இதுவரை எண்ணியும் பார்த்திராத ஓர் உண்மையையும்
வெளியிடுகின்றார், அதாவது ஆதியில் கடவுளை மறைத்தவன் ஓர்
வல்லவன் என்னும் அவன் பூட்டிய அந்தப் பூட்டை இதுவரை ஒருவரும்
திறந்த பாடில்லை என்றும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அதாவது இறை
உண்மையை அறிந்திருந்துங்கூட உண்மையை வெளிப்படையாகப் பாமர
மக்களும் உணரும்படிக் கூறாமல் பல்வேறு கற்பனைகளை உண்டாக்கிப்
பல உருவங்களைப் படைத்து ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறு பெயரிட்டு

அவ்வாறே அத்தனை தெய்வங்களும் இருந்து அருள்பாலிப்பதாகவே கூறிவிட்டார்கள். வேதங்களும் ஆகமங்களும் கூட இவ்வாறு உண்மையை வெளிப்படையாக உரைக்காமல் சூதாகவே கூறுகின்றன என்கிறார் வள்ளலார்.

வேதாகமங்க்கொன்று வீண் வாதமாடுகின்றீர்

வேதாகமத்தின் விளைவறியீர் - சூதாகச்

சொன்னவலால் உண்மைவெளி தோன்ற உரைத்தலை

என்ன பயனோ இவை.

தெய்வத்தின் உண்மையை மக்களுக்கு விளக்க வந்தவர் வள்ளலார். எனவேதான் அவரால் மட்டும் தெய்வத்தின் உண்மையைத் தெளிவாக உரைக்க முடிந்தது.

வள்ளலார் அடைந்த பேறுதான் என்ன? அவரின் உண்மையான நிலை யாது?

ஞானத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்த வள்ளலார் இறைவனைக் காணும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றார். ஜீவகாருண்யமே வடிவாக விளங்கிய வள்ளலார் தவத்தை மேற்கொண்டார். பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், மகேசுரன், சதாசிவன், விந்து ஆகிய பூத நிலைகள் கடந்து நாதம் பரவிந்து பரநாதம் திக்கிராந்தம் அதிக்கிராந்தம் சுத்த சிவம் என்ற ஆன்மானுபவ நிலைகளையும் கடந்து அதீத நிலையையும் அடைந்தார். அதன் விளைவாக இறைவனாகக் கருதப்படும் முச்சுடர்களையும் உள்ளே கண்டார். அமுதமும் உண்டார். இறவா நிலைபெற்றார். முச்சுடர்களில் ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதியாக விளங்கும் செஞ்சுடரே இறைவன். அவ்வொளி இவரது உடம்பில் கலந்தது. இதையே இறைவனுடன் கலப்பது என்று விளக்கினார், அவர் உடல் நிழல் விழாத சுத்த தேகமாக மாறியது - பின்னர் பிரணவ தேகமாக மாறி முடிவாகத் தோன்றியும்

தோன்றாமலும் என்றும் அழியாது விளங்கக்கூடிய ஞான தேகமாக மாறி இன்றும் அழியாது இருக்கின்றது. அவர் தேகம் கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் மறைந்து இருக்கக் கூடிய தன்மை பெற்றதை நன்கு விளங்கிக் கொள்வோமாக.

வள்ளலாரை நமக்குத் துணையாக ஆண்டவன் இருக்க வைத்துள்ளான். ஆதாரம்--

எல்லார்க்கும் கடையாய் இருந்தே னுக்கருள்புரிந்து

எல்லார்க்கும் துணையா யிருக்க வைத்தாயெம்பெருமான்

எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடுகின்றாய் இவ்வண்ணம்

எல்லார்க்கும் செய்யாமை யாது குறித்திசை எனக்கே

(5409)

நமக்குத் துணையாக வள்ளலார் இருக்கிறார் என்பதை நாம் நன்கு உணர வேண்டும்.

மேலும் நாம் உறுதியாக அறிய வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அது யாதெனில் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலில் அடியிற் குறித்துள்ள நான்கு வரிகள் தான்.

"உலகினில் உயிர்களுக்கு உறும் இடையூறெலாம்

விலக நீ அடைந்து விலக்குக மகிழ்க

சுத்த சன்மார்க்க சுக நிலை பெறுக

உத்தமனாகுக ஓங்குக என்றனை"

இந்த வரிகளை ஊன்றிக் கவனிக்கவும். "என்றனை" என்ற சொல் ஆண்டவன் வள்ளலாரிடம் உலகினிலே உயிர்கள் படும் துன்பங்களை யெல்லாம் நீ அடைந்து விலக்குக மகிழ்க என்றும் சுத்த சன்மார்க்க சுக நிலை பெறுக உத்தமனாகுக ஓங்குக என்றும் கூறினானாம். ஆண்டவன் கட்டளைப்படி நமக்கு வருகின்ற

இடையூறுகளை விலக்க வேண்டிய பொறுப்பு வள்ளலாருக்கு ஆண்டவனால் தரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நமது துன்பங்களையும் இடையூறுகளையும் விலக்கித் தரும்படி வள்ளலாரிடம் முறையிட வேண்டும் என்பதே ஆண்டவன் உத்தரவாகும். நாம் ஆண்டவன் உத்தரவை மீறாமல் நமக்கு இடையூறுகள் தோன்றும் போது அவற்றை நீக்குமாறு வள்ளலாரை வேண்டி அவ்விடையூறுகள் நீங்கப் பெற்று வாழ்வோமாக.

வள்ளலார் காட்டிய வழி

என்னிலை யிதுவுறு நின்னிலை இதுவாம்

இரு நிலைகளும் ஒரு நிலையென அறிவாய்
முன்னிலை சிறிதுறல் இது மயல் உறலாம்
முன்னிலை பின்னிலை முழு நிலை உளவாம்
இந்நிலை அறிந்தவண் எழுநிலை கடந்தே
இயனிலை அடைக என்றியம்பிய பரமே
தன்னிலை யாகிய நன்னிலை யரசே
தனி நடராச என் சற்குருமணியே

(3694)

தனக்கு ஆண்டவன் அறிவித்ததை இந்தப் பாடலில் நம் பெருமானார் அறிவிக்கின்றார். அதாவது என்னுடைய நிலை இதுதான் என்று முதலில் ஆண்டவன் விளக்கினான். எந்த நிலை என்னுடையதாக உள்ளதோ அந்த நிலைதான் நீ அடைய வேண்டிய நிலையுமாகும். நீயும் அந்த நிலையை அடைந்தால் பின்னர் நீ வேறு நான் வேறு அல்ல. இருவர் நிலையும் ஒன்றே. இதிலிருந்து நாம் உணர வேண்டியது என்னவெனில் ஒவ்வொரு மனிதனும் கடவுளாக வேண்டும். முடியுமா? - முடியுமெனில் எவ்வாறு? இதற்குத்தான் வள்ளலார் வழிகாட்டுகின்றார்.

நமக்கு வழி காட்டுவதற்கே ஆயிரக் கணக்கான பாக்களை வள்ளலார் இயற்றி அருளியுள்ளார். அவரது பாக்கள் ஆறு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் நாம் நான்கு பாகங்களாக அவற்றை உணரலாம்.

1. நம்முடைய சிறுமைகளை ஆண்டவனிடம் விண்ணப்பிப்பது.
2. ஆண்டவனுடைய பெருமைகளை அறிந்து போற்றுவது.
3. வள்ளலாரின் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துபவை.
4. வள்ளலார் நமக்குத் தரும் அறிவுரைப் பாக்கள்.

வள்ளலார் தந்துள்ள அறிவுரைகளைப் பின்பற்றினால் அவர் அடைந்த அனுபவங்களை நாமும் அடைய முடியும். உதாரணத்திற்கு

வள்ளலார் பெற்ற அனுபவத்தை விளக்கும் ஒரு பாடலை எடுத்துக் கொள்வோம்.

காட்டை யெலாங் கடந்து விட்டேன் நாட்டையடைந்துன் கடி நகர்ப்
பொன் மதிற்காட்சி கண் குளிரக் கண்டேன்
கோட்டையெலாம் கொடி நாட்டிக் கோலமிடப் பார்த்தேன் கோயிலின் மேல்
வாயிலிலே குறைகளெல்லாம் தவிர்த்தேன்
சேட்டை யற்றுக் கருவியெலாம் என் வசம் நின்றிடவே சித்தியெலாம்
பெற்றேன் நான் திருச் சிற்றம்பல மேல்
பாட்டையெலாம் பாடுகின்றேன் இது தருணம் பதியே பலந்தருமென்
உளந்தனிலே கலந்து நிறைந்து அருளே

இந்தப் பாடலில் வள்ளலார் தரும் விளக்கம்தான் என்ன?

காடு என்பது மிருகங்கள் வாழும் இடம். நாடு என்பது மனிதர்கள் வாழும் இடம். காட்டையெலாம் கடந்து விட்டேன் என்று கூறி எதை விளக்குகின்றார்? நம் பெருமானார் திருவொற்றியூருக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். வழியில் ஒரு நிர்வாண சந்நியாசி அமர்ந்து கொண்டு அவ் வழியாகச் செல்வோரைப் பார்த்து நாய் போகிறது - நரி போகிறது - சிங்கம் போகின்றது - புலி போகின்றது என்றெல்லாம் கூறிக் கொண்டிருந்தார். தூரத்தே வள்ளலார் வருவதைப் பார்த்த அந்த நிர்வாண சந்நியாசி ஓர் உத்தம மனிதர் வருகின்றாரே என்று மகிழ்ந்தாராம்.

வள்ளலாரைத் தவிர மற்ற அனைவரும் மிருகங்களாகவே அதாவது மனித உருவில் மிருக குணத்துடன் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இக் காலத்தும் அதே நிலைதான் என்று கூறலாம். ஏமாற்றுகின்றவர்களும், பழிவாங்குகின்றவர்களும் அடுத்தவர் சொத்தை அபகரிக்கின்றவர்களும் இருக்கத்தானே செய்கின்றனர். முதலில் ஒவ்வொரு

மனிதனும் தன்னிடமுள்ள மிருக குணத்தை அறிந்து அதை ஒழித்து மனிதனாக மாற வேண்டும். இதைத்தான் காட்டைக் கடந்து நாட்டை அடைந்து என்றார். மனிதனாக மாறிய பின்னர் அடைதற்கு அரியதாகிய இறைவனின் இருப்பிடம் எனப்படும் சிற்றம்பலத்தை அடைந்தேன். அதை எனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள முனைந்தேன். கொடிநாட்டுதல் என்பது சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுதலே. அந்த நிலையில் எந்தக் குறையும் மனதில் இல்லாமல் நிறைவு ஏற்பட வேண்டும். அதாவது எதன் மீதும் ஏக்கம் கொள்ளாமல் நிராசையுடன் இருந்தால் மனம் முதலாகிய கருவிகள் சேட்டையற்று நிற்கும். சித்தியெலாம் கிட்டும். இந்தப் பாடலின் திரண்ட கருத்து என்னவெனில் முதலில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னிடமுள்ள மிருக குணத்தை அதாவது தீய குணங்களை ஒழித்து மனிதனாக மாறி தன்னுள்ளே இறைவன் விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலமாகிய கோட்டையை அறிந்து மனதிலே நிராசையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு மனம் முதலாகிய கரணங்களைச் செயலற்றுப் போகுமாறு தவம் செய்தால் சித்தியெலாம் கிட்டும் என்பதேயாகும்.

மகாதேவ மாலையிலிருந்தும் ஒரு முத்தான பாடலின் கருத்தை இங்கே உணர்ந்து கொள்வது நன்மை பயக்கும். அளவு கடந்த நெடுங்காலம் மனதால் இறைவனை உயர்ந்தவனாக எண்ணி மதிப்புத் தருவதாலும், உள்ளத்திலே உண்மையாக உணராது மேலெழுந்தவாரியாக வாயினாலே மட்டும் இறைவனது நாமத்தை உச்சரிப்பதாலும் அவரை அடைந்துவிட முடியாது என்று உணர்ந்துகொண்ட உண்மையான அறிவுடையோர் தனது பந்தத்தை நீக்கி, மனம் முதலிய கரணங்களையும் நீக்கி, உலகாயதப் படிப்பறிவையும் நீக்கி, மெய், வாய், கண், மூக்கு செவியாகிய இந்திரியங்களையும் நிக்கிரகமாக்கி, ஆசை எனப்படும் மாயை தன்னைத் தீண்டாதவாறு அகன்று, எந்தக்

காரியத்தைச் செய்து முடித்தாலும் நாம் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்ற கர்விதத்திற்கு இடங்கொடாது, ஆணவம் மாயை கன்மம் ஆகிய மும்மலங்களில் ஏதும் தலையெடுக்க வொட்டாது அடக்கித், தவம் செய்து, நல்ல வெப்பம் உடலில் ஏறவும், அது குறைவுபடாத வகையில் உலகியல் தொடர்பை விட்டு, அகன்று நின்றால் - அப்படி நிற்போரை இறைவன் சூழ்ந்து கலந்து நிற்பான் என்பதே.

மட்டகன்ற நெடுங்காலம் மனத்தால் வாக்கால் மதித்திடினும் புலம்பிடினும் வாராதென்றே

கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் கரணம் நீக்கிக் கலையகற்றிக் கருவியெலாம் கழற்றி மாயை

விட்டகன்று கரும மல போதம் யாவும் விடுத்தொழித்து

சகசமல வீக்கம் நீக்கிச்

கட்டகன்று நிற்க அவர் தம்மை முற்றும் சூழ்ந்து

கலந்திடும் சிவமே துரியத் தேவே

இவ்வாறு பல ஆயிரக் கணக்கான பாக்களில் நம்முடைய நிலைமையையும் நாம் செய்ய வேண்டுவன யாவை என்பதையும் விளக்கி நம் பெருமானார் பாடியுள்ளார்.

இவை போதாவென்று உரைநடையாகவும் தனது அறிவுரைகளை மிக எளிய முறையில் அளித்துள்ளார். நாம் அடைய வேண்டிய பெரும் புருஷார்த்தங்கள் நான்கு என்பார்.

1. ஏம சித்தி
2. சாகாக் கல்வி
3. தத்துவ நிக்கிரகம் செய்தல்
4. கடவுள் நிலையறிந்து அம்மயமாதல்

இந்த நான்கு பெரும் புருஷார்த்தங்களை அடைவதற்கு நாம் உண்மையாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களும் நான்கு ஆகும். அவையாவன.

1. இந்திரிய ஒழுக்கம்
2. கரண ஒழுக்கம்
3. ஜீவ ஒழுக்கம்
4. ஆன்ம ஒழுக்கம்

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, ஆகிய ஐந்து பொறிகட்கும் ஒழுக்கம் கற்பிப்பதே இந்திரிய ஒழுக்கமாகும்.

1. கொடிய சொல் செவி புகாது நாத முதலிய ஸ்தோத்திரங்களை உற்றுக் கேட்டல்.
2. அசுத்த பரிசமில்லாது தயாவண்ணமாகப் பரிசித்தல்
3. குரூரமாகப் பாராதிருத்தல்
4. உருசி விரும்பாதிருத்தல்
5. சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல்
6. இன் சொல்லாடல்
7. பொய் சொல்லாதிருத்தல்
8. ஜீவஉறிம்மை நேரிடுங்காலத்தில் எவ்விதத் தந்திரத்தினாலாவது தடை செய்தல்
9. பெரியோர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்லுதல்.
10. ஜீவோபகார நிமித்தமாய் சாதுக்கள் வாசஸ்தானங்களிலும் வேறு இடங்களிலும் சஞ்சரித்தல்
11. நன் முயற்சியில் கொடுத்தல் எடுத்தலாதி செய்தல்
12. மல ஜல உபாதிகளை அக்கிரம அதிக்ரமமின்றி கிரமத்தில் நிற்கச் செய்வித்தல். எவ்விதமெனில் மித ஆகாரத்தாலும்

மித போகத்தாலும் செய்வித்தல். காலபேதத்தாலும் உஷ்ள ஆபாசத்தாலும் தடை நேர்ந்தால் ஓஷதி வகைகளாலும், பெளதிக முலங்களாலும், சரபேத அஸ்த ஸ்பரிச தந்திரத்தாலும் முலாங்கப் பிரணவத் தியான சங்கற்பத்தாலும் செய்வித்தல்.

13. சுக்கிலத்தை அக்கிரம அதிக்ரமத்தில் விடாது நிற்றல் மந்ததரம்.
14. எவ்வகையிலும் சுக்கிலம் வெளிப்படாமல் செய்வித்தல் (தீவிரதரம்)
15. இடைவிடாது கோசத்தைக் கவசத்தால் மறைத்தல்
16. இதுபோல் உச்சி, மார்பு முதலிய அங்கங்களையும் மறைத்தல்
17. சஞ்சரிக்குங் காலத்தில் காலிற் கவசம் தரித்தல்
18. அழுக்காடை உடுத்தாதிருத்தல்

கரண ஒழுக்கம்

1. மனதைச் சிற்சபை என்றும் அறிவாகிருதி ஆக்கல். இதன் பூர்வத்தில் புருவ மத்தியில் நிற்கச் செய்தல்
2. தூர் விஷயத்தைப் பற்றாதிருக்கச் செய்தல்
3. சீவதோஷம் விசாரியாதிருத்தல்
4. தன்னை மதியாதிருத்தல்
5. செயற்கைக் குணங்களால் உண்டாகிய கெடுதிகளை நீக்கி இயற்கையாகிய சத்துவ மயமாக நிற்றல்
6. பிறர் மேல் கோபியாதிருத்தல்
7. தனது சத்துருக்களாகிய தத்துவங்களைக் கோபித்தல்
8. அக்கிரம அதிக்ரமப் புணர்ச்சி செய்யாதிருத்தல்

ஜீவ ஒழுக்கம்

ஆண் மக்கள், பெண் மக்கள் முதலிய யாவர்களிடத்திலும் ஜாதி, சமயம், மதம், ஆசிரமம், சூத்திரம், கோத்திரம், குலம், சாஸ்த்திர சம்மந்தம், தேச மார்க்கம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்னும் பேதம் நீங்கி எல்லோரையும் தம்மவர்களாய்ச் சமத்தில் கொள்ளுவது.

ஆன்ம ஒழுக்கம்

யானை முதல் எறும்பு ஈறாகத் தோன்றிய எண்பத்து நான்கு லட்சம் யோனி பேதமுள்ள ஜீவர்களிடத்திலும் இரக்கம் வைத்து ஆன்மாவே சபையாகவும் அதன் உள்ளொளியே பதியாகவும் கண்டு பூரணமாக நின்றல்.

இவற்றுள் இந்திரிய ஒழுக்கம், கரண ஒழுக்கம் ஆகிய முதல் இரண்டு ஒழுக்கங்களும் ஜீவ முயற்சியால் கைகூடும். எனவே உண்மை உணர்வோடு ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

ஜீவகாருண்யத்தால் பிரமன் ஆயுகம்,

பாச வைராக்யத்தால் விட்டுணுவினுடைய ஆயுகம்

ஈசுரபக்தியால் ருத்திரன் ஆயுகம்

பிரம ஞானத்தால் என்றும் அழியாத சுவர்ண தேகம்

முதலியவையும் பெற்றுக் கடவுள் மயமாகலாம்.

இரவில் தீபமில்லாத இடத்தில் இருக்கப்படாது. ஏனெனில் அப்படியிருந்தால் அது ஆயுள் நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும்.

சினம் என்பது உள்வேக்காடு, புட நியாயம் போல், இது தேகத்தைச் சீக்கிரம் நஷ்டம் செய்யும்.

வெகுளி என்பது மீசை துடித்தல், கண் சிவத்தல், கைகால் உடம்பு துடித்தல் முதலாகியவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டுதல். இதுவும் ஆயுளை நஷ்டம் செய்யும்.

பசு என்பது ஐந்து மலமுள்ளது

ஜீவன் என்பது மூன்று பங்கு மலமுள்ளது

ஆன்மா என்பது ஒரு பங்கு மலமுள்ளது

சிவம் என்பது முற்றும் மலம் நீங்கியது.

சுத்த சன்மார்க்க லட்சிய அனுபவ விருப்பம் உடையவர்கட்கு நனவிலும் மண்ணாசை, கனவிலும் பெண்ணாசை, சுழுத்தியிலும் பொன்னாசை முதலிய முன்றும் கூடாவாம். தன்னைக் காட்டாது ஒளிக்க வேண்டும்.

தூக்கத்தை ஒழித்தால் ஆயுசு விருத்தியாகும். ஒருவன் ஒரு நாளைக்கு இரண்டரை நாழிகை தூங்கப் பழக்கம் செய்வானானால் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஜீவித்திருப்பான்.

இவ்வாறும் இன்னும் அனேக அறிவுரைகளை வள்ளற் பெருமானார் நமக்கு அளித்துள்ளார்.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வை தான் பெற்றதுடன் மன நிறைவு அடையாமல் மனிதராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அடைய வேண்டும் என்று கூறினார்.

எந்தெந்த வழிகளில் மரணம் வந்து அடையுமோ அத்தனை வழிகளையும் தவிர்த்து என்றும் இருக்கின்றவாறு அதாவது இருக்கின்றாரா என்றால் ஆம் என்று சொல்லுமாறு ஆண்டவன் அருளினானாம்.

சாமாறனைத்தும் தவிர்த்திங் கெனக்கே

ஆமாறருளிய அருட்பெருஞ்ஜோதி.

(அகவல்)

வள்ளலார் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை எவ்வாறு பெற்றார் என்று அறிந்து கொண்டால் இதுவரை அவருக்குப் பின் ஏன் யாரும் பெறவில்லை என்பதும் நம்மால் பெறமுடியுமா என்பதும் புரியும். இதுவரை கூறி வந்த ஒழுக்கங்கள் அத்தனையும் நம் பெருமானாருக்கு இயல்பாகவே அமைந்து விட்டன என்பதை அவரது வரலாறு கூறுகின்றது. எப்பாடுபட்டாகிலும்

நாமும் அவ்வொழுக்கங்களைப் பூரணமாக ஏற்றுக் கடைப் பிடிப்பதில் வெற்றி காணுவோமாக.

அடுத்தது வள்ளலார் உணவு அருந்துவதில் எவ்வாறு விளங்கினார் என்பதை நாம் நன்கு ஆய்வு செய்து அறிய வேண்டும். தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்கள் வள்ளலாரைப் பற்றி அளித்த வாக்குமூலத்தின் ஒரு பகுதி.

"கடும் மரக்கறி உணவினர் - இரண்டு முன்று நாளைக்கு ஒரு முறையே உண்பார் - அதுவும் சில கவளங்களே. தொடர்ந்து இரண்டு முன்று மாதங்கள் உண்ணாதிருப்பார். அக்காலங்களில் சிறிது சர்க்கரை கலந்த வெந்நீரை மட்டுமே அருந்துவார்."

திரு அருட்பாவை ஊன்றிப் படித்தால் வள்ளலார் சில காலம் இரண்டு வேளை மட்டுமே உணவு அருந்தியிருக்கின்றார். பின்னர் ஒரு வேளை மட்டுமே உண்டிருக்கின்றார். பின்னர் அதுவும் இல்லாது பல மாதங்கள் வரை உணவே அருந்தாமல் கடும் நிராகாரத் தபசி போல் இருந்தார் என்று அறிகிறோம். நம்மால் ஒரு வேளைகூட உண்ணாதிருக்க முடியவில்லை. அவர் எப்படி மாதக் கணக்கில் உண்ணாதிருந்தார். விஞ்ஞான ரீதியாக அதை ஆய்வு செய்வோம்.

ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு நாளைக்குச் சராசரி 2400 கலோரி வெப்பம் தேவை என்று விஞ்ஞானிகள் கணக்கிட்டு உள்ளனர். நமக்குத் தேவையான அந்த வெப்பம் நாம் உண்ணும் உணவிலிருந்து கிடைக்கின்றது. நாம் உண்ணும் உணவை ஜீரணிப்பதற்கும், கழிவுப் பொருள்களை வெளிப்படுத்துவதற்கும், உணவிலிருந்து கிடைத்த சக்தியை வெப்பத்தை உடல் முழுக்கப் பரவச் செய்து இழந்த சக்தியை மீண்டும் பெறச் செய்வதற்கும், நமது உடம்பில் உள்ள உறுப்புக்களாகிய இயந்திரங்கள் செயல்படுகின்றன. நம் உடலில் உள்ள இந்த இயந்திரங்கள்

குழந்தையாய்த் தோன்றியது முதல் செயல்பட்டுக் கொண்டே வருவதால் காலப் போக்கில் ஒவ்வொன்றாய்ப் பழுதடைகின்றது. சிறுநீரகம் இருதயம் போன்ற முக்கியமான உறுப்புக்கள் பழுதடைந்துவிட்டால் மரணம் உடனே சம்பவிக்கின்றது. நாம் உணவு உண்டுதான் வாழ வேண்டும் என்ற நிலை உள்ளவரை இந்த இயந்திரங்கள் செயல்பட்டேதீரும். என்றாவது ஒரு நாள் பழுதுபட்டுவிடும். அப்போது மரணம் நேரும். எனவே இந்த இயந்திரங்கள் பழுதுபட்டாலும் மரணம் நேராது வாழ முடியுமா? உணவு உண்ணாமல் வாழ முடிந்தால் இந்த இயந்திரங்கள் தேவைப்படாது. உண்ணாமல் வாழ முடியுமா? முடியும் என்கிறது ஆன்மீகம். ஆதாரம் வள்ளலாரின் வாழ்வு. அது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

நமக்குத் தேவையான வெப்பத்தை உணவு தவிர வேறு முறையில் நம்மால் பெற முடிந்தால் நமக்கு உணவு தேவையில்லை. வெப்பம் வேறு எந்த முறையால் கிட்டும். ஒரு மனிதன் சினம் கொள்ளும்போது தீய உஷ்ணமும் தவம் செய்யும் போது நல்ல உஷ்ணமும் மனிதனின் உடலில் உண்டாகின்றது.

ஒரு சாதாரண மனிதன் 2400 கலோரி வெப்பம் கிடைக்கத் தேவையான உணவைக் கட்டாயம் உட்கொள்ள வேண்டும்.

தியானம் செய்யும் ஒருவன் அதன் மூலமாக 1000 கலோரி வெப்பம் உண்டு பண்ணிக் கொள்வான் எனில் அவன் 1400 கலோரி வெப்பம் தரக் கூடிய அளவிற்கு உணவு கொண்டால்போதும்.

அதே போலத் தியானத்தின் மூலம் தினசரி 2000 கலோரி வெப்பம் ஒருவனால் பெற முடியுமானால் அவன் 400 கலோரி வெப்பம் தரக் கூடிய அளவுள்ள உணவை உண்டால் போதும்.

இவ்வாறு தவம் (அ) தியானத்தின் மூலம் நல்ல வெப்பத்தை ஒருவன் உண்டு பண்ணுவானால் அவன் உண்ணும் ஆகாரத்தின் அளவு

குறையும். இதை வள்ளலார் "தியான மயமானால் பொசிப்பு மாறும்" என்று அறிவிக்கின்றார்.

வள்ளலார் ஆகாரம் மிக மிகக் குறைவாக உண்டதும் ஆகாரமே உண்ணாமல் வாழ்ந்ததும் அவர் செய்த தவத்தின் விளைவே ஆகும்.

நாமும் தியானம் (அ) தவம் செய்யத் தொடங்கினால் நாம் உண்ணும் ஆகாரத்தின் அளவும் நிச்சயம் குறையக் காணலாம்.

நாம் தியானம் (அ) தவம் செய்தால் நல்ல உஷ்ணம் உண்டாகும் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? 22.10.1873 ஸ்ரீமுக ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 7ம் நாள் புதன் கிழமை காலை 8 மணிக்கு மேட்டுக் குப்பம் சித்தி வளாகத் திருமானிகையில் முதன் முதலாகச் சன்மார்க்கக் கோடி கட்டி வள்ளலார் செய்த பேருபதேசத்தில் அவர் கூறியுள்ளதாவது :

"நமது ஆன்மாவைத் தெரியவொட்டாமல் முடியிருக்கின்ற பச்சைத் திரையாகிய இராகாதிகளை விசார அதி உஷ்ணத்தாலல்லாது மற்ற உஷ்ணங்களால் நீக்க முடியாது. அந்த உஷ்ணம் யோகியினுடைய அனுபவத்தில் தெரியும். அதை மனுஷ்ய தரத்தில் உண்டு பண்ணுவதற்குத் தெரியாது. அந்த விசாரத்தைவிட ஆண்டவரை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றதிலும், தெய்வத்தை நினைக்கின்றதிலும் அதிக உஷ்ணம் உண்டாகும். யோகிகள் வனம் மலை முழை முதலியவற்றிற்குப் போய், நூறு, ஆயிரம் முதலிய வருஷகாலம் தவஞ் செய்து இவ்வுஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளுகின்றார்கள். இப்படித் தவம் செய்து உஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிலும் தெய்வத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றதிலும் நினைக்கின்றதிலும் இதைவிடக் கோடிப் பங்கு - பத்து கோடிப் பங்கு அதிகமாக உஷ்ணம் உண்டு பண்ணிக் கொள்ளலாம். எவ்வாறெனில் ஒரு ஜாம நேரம் மனத்தில்

இக விசாரமின்றிப் பரவிசாரிப்புடன் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியோடு தெய்வத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டாவது அல்லது ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டாவதிருந்தால் நாம் பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்."

தியானம் மயமாகி ஆகாரம் குறையக் குறைய ஆயுள் நீட்டிப்பு ஏற்படும். ஆகாரமே தேவையில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டால் மரணமும் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படும்.

ஆகாரம் உள்ளவரை எவ்வாறு மரணமும் உண்டோ அவ்வாறே தூக்கம் உள்ளவரை மரணமும் உண்டு. மரணத்தை வெல்ல வேண்டுமானால் தூக்கத்தையும் வெல்ல வேண்டும். வள்ளற் பெருமானார் தூக்கத்தை ஒழித்திருக்கிறார். ஆதாரம்

"தூக்கம் தொலைத்தான் என்று ஊதூது சங்கே

துன்பம் தவிர்த்தான் என்று ஊதூது சங்கே"

என்று பாடுகிறார். இன்னொரு பாடலில்

"தூக்கம் தொலைந்தது. சூரியன் தோன்றினன்

ஏக்கம் தவிர்ந்தேன் என்று உந்தீ பற" என்கிறார்

பகலில் எக்காரணங்கொண்டும் உறங்கக் கூடாது என்கின்றார்.

ஒருவன் ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரம் தூங்கப் பழக்கம்

செய்வானானால் அவன் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஜீவித்திருப்பான் என்கின்றார்.

இவற்றையெல்லாம் ஆய்ந்து பார்த்தால் தூக்கத்தை ஒழித்தால் ஆயுசு

விருத்தியாகும் என்பது புரிகிறது. தூக்கத்தை ஒழிக்க முடியுமா? ஓர்

இரவு ஏதோ ஒரு காரணத்தால் தூங்க முடியவில்லையெனில் மறுநாள்

முழுவதும் கை கால்கள் வலி ஏற்படுகிறது - சோர்வும் அதிகமாகக்

காணப்படுகின்றது. மருத்துவர்களும் தினம் ஆறு மணி நேரமாவது

தூங்க வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறுகின்றனர். மனித நிலைமை

இவ்வாறிருக்கத் தூக்கத்தை ஒழிப்பது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? நாம்

தூங்கும் சமயத்தில் நமது முனையிலிருந்து ஒளிக் கதிர்கள் தோன்றுவதாகவும் அந்த ஒளிக் கதிர்களே நம்முடைய களைப்பை நீக்கிப் புத்துணர்ச்சியை அளிப்பதாகவும் விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். எனவேதான் தூங்குமாறு அறிவுறுத்துகின்றனர். ஆன்மீகத் துறையில் ஒருவன் ஒரு மணி நேரம் தியானம் செய்தால் அந்த ஒரு மணி நேரத்தில் பத்து மணி நேரம் தூங்கினால் எவ்வளவு ஒளிக்கதிர்கள் தோன்றுமோ அவ்வளவு தோன்றுகின்றனவாம். ஒருவன் ஒரு மணி நேரம் தியானம் செய்வது பத்து மணி நேரம் தூங்கியதற்குச் சமமாகின்றது. எனவே ஒரு மணி நேரம் சரியான வகையில் தியானம் செய்பவனுக்குத் தூக்கம் என்ற ஒன்று தனியாகத் தேவைப்படுவதில்லை. தியானமே தூக்கத்தை ஒழிக்கும் சாதனமாகும்.

ஆகாரமும் தூக்கமும் அறவே நீங்குமானால் மரணம் நீங்கும் என்பது ஒருபுறமிருக்க அந்த நிலை அடையும் வரை ஆகாரமும் தூக்கமும் தேவைப்படுகின்றது. அதுவரையில் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நிலை யாது. ஆகாரம் அரை என்பார் நம்பெருமானார். ஆகாரத்தில் கத்திரி, முருங்கை, அவரை போன்ற உஷ்ணமான பதார்த்தங்களையே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் குளிர்ச்சியான பதார்த்தங்களைத் தள்ள வேண்டும் என்கிறார். பூமிக்கடியில் விளைகின்ற கிழங்கு வகைகளைப் புசிக்க வேண்டாம் என்று கூறியவர் கருணைக் கிழங்கு மட்டும் கொள்ளலாம் என்று கூறுகின்றார். உணவில் மிளகாய், புளி, உப்பு ஆகியவை வீசம் பங்குதான் சேர்க்க வேண்டும் என்கிறார்.

கரிசாலை ஒரு பங்கு, தூதுளை, முசுமுகக்கை, சீரகம் ஆகியவை கால் பங்கு எடுத்து நிழலில் உலர்த்திச் சூரணமாக்கி ஒரு சேர் பசும் பாலில் ஒரு சேர் நீர் விட்டு ஒரு வராகனெடை சூரணம்

சேர்த்து அந்த நீர் முழுவதும் சுண்டக் காய்ச்சி நாட்டுச் சர்க்கரை கலந்து காலை உணவாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு தூங்கி எழுவது முதல் இரவு படுக்கின்றவரை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதி முறைகளை நம் பெருமானார் எழுதி வைத்துள்ளார். மகான்களிடத்தில் எவ்வளவு காலம் காத்திருந்தாலும் கரிசாலையின் பயனை, அருமையை வெளியிடமாட்டார்கள் என்று கூறும் வள்ளலார் தினே தினே பச்சையாகவாவது அலட்சியம் செய்யாமல் கரிசாலையை உட்கொள்ள வேண்டும் என்கின்றார்.

குடிப்பதும் குளிப்பதும் வெந்நீராகவே இருத்தல் வேண்டும். குடிக்கக் கூடிய வெந்நீருக்கு வள்ளலார் தரும் பக்குவமே தனியானது. அதாவது சுக்கைச் சுண்ணாம்பு தடவி நெருப்பில் சுட்டு அதன் தோலைச் சீவிப் பின்னர் தூளாக்கி அதில் காசெடை எடுத்து 5 பங்கு நீரில் போட்டு நன்கு கொதிக்க வைத்து மூன்று பங்கு நீர் சுண்ட இரண்டு பங்கு நீர் நிற்கக் காய்ச்சி அந்த நீரையே பருக வேண்டும்.

சுத்த சன்மார்க்கத்தை அடைவதற்கு மூன்று படிகளை வள்ளலார் வகுக்கின்றார். அவையாவன

1. சமய சன்மார்க்கம்
2. மத சன்மார்க்கம்
3. சுத்த சன்மார்க்கம்

சமய சன்மார்க்கம் என்று எதையோ நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றோம். சமய சன்மார்க்கத்தின் இயல்புகளாக வள்ளலார் கூறுவது ஆறே ஆறு சத்துவ குணங்களை மட்டுமே. அவை இவைதான்.

1. கொல்லாமை
2. பொறுமை

3. சாந்தம்
4. அடக்கம்
5. இந்திரிய நிக்கிரகம்
6. ஆன்ம இயற்கைக் குணமாகிய ஜீவகாருண்யம்

இந்த ஆறு குணங்களும் வாச்சியானுபவமாகிச்

சொருபானுபவமானால் சமய சன்மார்க்கம். அடுத்தது மத சன்மார்க்கம்:

மத சன்மார்க்கம் என்பது நிர்க்குண லட்சியம் உடையது என்கின்றார். தாயுமான சுவாமிகள் நிலை மத சன்மார்க்க நிலையெனில் இந் நிலை எவ்வளவு உயர்வுடையது என்பதை நாம் எண்ண வேண்டும்.

முன்றாவது படியோ சுத்த சன்மார்க்கம். இந்தப் படியை சாதகர் என்றும் சாத்தியர் என்றும் இரு வகையாகப் பிரிக்கின்றார். ஒரு நல்ல ஆசாரியனைக் கொண்டு நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கப் பெற்றுக் கொண்டு சாதகம் பயில்வோர் சாதகர் எனப்படுவர். இவர்களது அனுபவம் சமய மத சன்மார்க்க அனுபவங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். சமய மத சன்மார்க்க அனுபவங்கள் சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு அனுபவமேயல்லது வேறில்லை.

"சமய மத அனுபவங்கள் சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு அல்லாதனவேயன்றி இல்லாதனவல்ல" என்ற வாக்கியத்தை உணர்ந்தால் மட்டுமே போதுமே. சுத்த சன்மார்க்க சாத்தியர்கள் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிஷ்டைகூடல் ஆகிய நான்கையும் கடந்து ஆரூடராய் நிற்பதால் அவர்கட்குச் சாதனம் ஒன்றும் தேவைப்படுதலிலை. சுத்த சன்மார்க்கத்தினால் வரும் பலனென்ன?

பொத்திய மலப் பிணிப்புழுக்குரம்பைதான்

சித்தியல் சுத்த சன்மார்க்கச் சேர்ப்பினால்

நித்தியமாகியே நிகழும் என்பது சத்தியம்

சத்தியம் சகத் துளீர்களே.

வள்ளலாரது வழியில் நடந்தால் மும்மலங்களாலும் நோயினாலும் பாதிக்கப்படும் இந்த தேகமே நித்திய தேகமாகி விளங்கும்.

ஜீவகாருண்யம் இன்னதென அறிந்து உண்மையாக அதனைக் கைக் கொள்ள வேண்டும். இந்திரிய கரண ஒழுக்கங்களை எப்பாடுபட்டாகினும் நாம் அடைய வேண்டும். சமய சன்மார்க்கச் சத்துவ குணமும், மத சன்மார்க்க நிர்க்குணமும் நாம் பெறல் வேண்டும். வள்ளலார் கூறியுள்ள ஆகாரக் கட்டுப்பாட்டை மதித்து அதன்படி தான் உணவு அருந்த வேண்டும். விருப்பால் ஏறாமலும் வெறுப்பால் குறையாமலும் அளவறிந்து உண்ண வேண்டும். பழ வகைகளில் பங்களா வாழைப் பழம் அல்லது ரஸ்தாளி தவிர வேறு எந்தப் பழத்தையும் புசிக்கக் கூடாது.

தவத்தை அழிக்கும் சினத்தை ஒழிக்க வேண்டும். இவற்றோடு கூடிக் காலையும், மாலையும், மத்தியானத்தும், இரவும், யாமத்தும், விடியற்காலையும் சாதனமாகிய தியானத்தில் அமர வேண்டும். இத் தவ உஷ்ணத்தினால் உடம்பு வேதிக்கப்பட்டுச் சுத்த தேகமாக மாறும்.

இந்த நெறியில் நிற்குங்கால் வாத பித்த சிலோத்துமங்கள் அளவோடு நின்று நோய் செய்யா.

பச்சைத் திரையானது அசுத்த மாயாதிரை, சுத்த மாயா திரை என இருகூறாக உள்ளது. இறைவன் வருங்காலத்தில் முயற்சி செய்வோருக்கு மட்டும் மேற்குறித்த இரண்டையும் நீக்கி அருள் செய்வான் என்றும் முயற்சி இல்லாதவர்கட்கு அசுத்த மாயாதிரை ஒன்றினை மட்டுந்தான் நீக்குவார் என்றும் வள்ளலார் கூறியுள்ளதை நினைவில் ஆழமாகப் பதிய வைத்துக் கொள்வோம். தன்மீது ஆணையிட்டு எல்லாம்

செயல்கூடும் என வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார். அவர் சொற்படி
நாமாவது நடந்து அவரது மனதை மகிழ்விப்போம். நமக்குத் துணையாக
நிற்கும் வள்ளலார் என்றும் நம்மைக் கைவிடமாட்டார். அவர் பெற்ற
பேற்றை நாமும் அடையும்படிச் செய்விப்பார். வாழ்க வள்ளலார்
திருவடிகள்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்

திவ்ய திருவடிகளே சரணம்